

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 323

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 51
3 decembrie 2008

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1193/2008 al Consiliului din 1 decembrie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxelor provizorii la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză** 1
- Regulamentul (CE) nr. 1194/2008 al Comisiei din 2 decembrie 2008 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 16
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1195/2008 al Comisiei din 2 decembrie 2008 de aprobare a unor modificări care nu sunt minore ale caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Scottish Farmed Salmon (IGP)]** 18
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1196/2008 al Comisiei din 2 decembrie 2008 de stabilire a coeficienților aplicabili cerealelor exportate sub formă de Scotch whisky pentru perioada 2008/2009** 20
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1197/2008 al Comisiei din 1 decembrie 2008 de interdicere a pescuitului de merluciu în apele comunitare din zonele IIa și IV de către navele aflate sub pavilionul Olandei** 22
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1198/2008 al Comisiei din 1 decembrie 2008 de stabilire a unei interdicții privind pescuitul de fletan negru în NAFO 3 LMNO de către navele aflate sub pavilionul Estoniei** 24
- Regulamentul (CE) nr. 1199/2008 al Comisiei din 2 decembrie 2008 privind eliberarea licențelor de import pentru usturoi în subperioada 1 martie-31 mai 2009 26
- Regulamentul (CE) nr. 1200/2008 al Comisiei din 2 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1186/2008 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor începând cu 1 decembrie 2008 28

Preț: 18 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DIRECTIVE

- ★ Directiva 2008/102/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 79/409/CEE a Consiliului privind conservarea păsărilor sălbatice, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei 31
 - ★ Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (reformare) ⁽¹⁾ 33
-

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Comisie

2008/899/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 2 decembrie 2008 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză 62
-

III *Acte adoptate în temeiul Tratatului UE*

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

- ★ Acțiunea comună 2008/900/PESC a Consiliului din 2 decembrie 2008 de modificare a Acțiunii comune 2008/107/PESC de prelungire a mandatului reprezentantului special al Uniunii Europene pentru Asia Centrală 65
 - ★ Decizia 2008/901/PESC a Consiliului din 2 decembrie 2008 privind o misiune de anchetă internațională independentă referitoare la conflictul din Georgia 66
-

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1193/2008 AL CONSILIULUI

din 1 decembrie 2008

de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxelor provizorii la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolul 9,

având în vedere propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. MĂSURI PROVIZORII

- (1) La 4 septembrie 2007, Comisia a publicat un aviz ⁽²⁾ prin care iniția o procedură antidumping privind importurile în Comunitate de acid citric originare din Republica Populară Chineză („RPC”). La 3 iunie 2008, prin Regulamentul (CE) nr. 488/2008 ⁽³⁾ („regulamentul provizoriu”), Comisia a instituit o taxă antidumping provizorie pentru importurile de acid citric originare din RPC.
- (2) Este de remarcat faptul că procedura a fost inițiată în urma unei plângeri depuse de Consiliul European al Industriei Chimice (CEFIC) („reclamantul”) în numele unui producător reprezentând o parte majoră a producției comunitare de acid citric, în acest caz mai mult de 25 %.

- (3) Astfel cum se prevede la considerentul 14 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada 1 iulie 2006-30 iunie 2007 („perioadă de anchetă” sau „PA”). În ceea ce privește tendințele relevante pentru evaluarea prejudiciului, Comisia a analizat datele care acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2004 până la sfârșitul PA („perioadă examinată”).

B. PROCEDURĂ ULTERIOARĂ

- (4) Ca urmare a instituirii unor taxe antidumping provizorii la importurile de acid citric originar din RPC, mai multe părți interesate au depus observații în scris. Părților care au solicitat aceasta, li s-a oferit posibilitatea de a fi audiate.
- (5) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatarea finale. În special, Comisia a intensificat ritmul anchetei în ceea ce privește aspectele legate de interesul comunitar. În acest sens, s-a efectuat o vizită suplimentară de verificare, după instituirea măsurilor provizorii, la sediul următorilor utilizatori de acid citric din Uniunea Europeană:

— Reckitt-Benckiser Corporate Services Ltd, Slough, Regatul Unit și Nowy Dwor, Polonia.

În plus, astfel cum se explicitează la considerentul 11, s-au efectuat vizite de verificare la sediile următorilor producători-exportatori:

— Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd („Laiwu Taihe”), Laiwu, provincia Shandong;

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO C 205, 4.9.2007, p. 14.

⁽³⁾ JO L 143, 3.6.2008, p. 13.

— Weifang Ensign Industry Co. Ltd („Weifang Ensign”),
Changle, provincia Shandong.

- (6) Toate părțile au fost informate asupra faptelor esențiale și a considerațiilor pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea unei taxe antidumping definitive la importurile de acid citric originar din RPC și colectarea definitivă a sumelor asigurate prin taxa provizorie. Părților li s-a acordat, de asemenea, o perioadă în care să poată formula observații ulterioare acestei informări.
- (7) Observațiile orale și scrise prezentate de părțile interesate au fost analizate și, acolo unde a fost cazul, constatările au fost modificate în mod corespunzător.

C. ÎNȚIEREA PROCEDURII, PRODUS ÎN CAUZĂ ȘI PRODUS SIMILAR

- (8) Un producător-exportator a reiterat plângerea că versiunea publică a plângerii nu conține niciun element de probă *prima facie* al unui prejudiciu material adus industriei comunitare, împiedicând părțile interesate să-și exercite dreptul la apărare. Conform acestui producător-exportator, cazul nu ar fi trebuit să fie inițiat, din cauza lipsei de probe suficiente incluse în plângere. În acest sens, ar trebui să fie remarcat faptul că versiunea publică a plângerii conține toate elementele de probă necesare și rezumatele neconfidențiale ale datelor furnizate în dosarul confidențial pentru ca părțile interesate să-și exercite, prin procedură, dreptul la apărare. Prin urmare, acest argument ar trebui să fie respins.
- (9) Unele părți interesate au susținut că produsul în cauză, astfel cum se prevede la considerentul 16 din regulamentul provizoriu și produsul similar nu sunt asemănătoare, astfel cum se prevede la considerentul 18 din regulamentul provizoriu, deoarece nu au aceleași caracteristici fizice și chimice și nu sunt utilizate în aceleași scopuri. Conform acelor părți interesate, dispoziția de la considerentul 18 din regulamentul provizoriu nu abordează argumentele aduse în timpul anchetei și este în contradicție cu modificarea făcută de Comisie în subcotarea calculelor pentru dezaglomerarea anumitor cantități de produs în cauză după sosirea în UE. Se remarcă în primul rând că ancheta a arătat că produsul în cauză și produsul similar se utilizează în aceleași produse de bază, respectiv, în principal, produse de curățare menajere (produse pentru mașina de spălat vase, produse de dedurizare a apei) și ca aditivi în alimente și băuturi, dar și în domeniul produselor de îngrijire personală/cosmetice. Plângerea conform căreia produsul în cauză nu ar fi de fapt utilizat de anumiți utilizatori în industria detergenților, alimentară și a

băuturilor, din cauza mirosului și/sau a culorii produsului nu a fost confirmată prin probe. Ancheta a demonstrat că numai într-o aplicație nișă, respectiv în domeniul farmaceutic, s-a folosit într-adevăr numai acidul citric european din cauza costului testului special de conformitate obligatoriu. Având în vedere că domeniul farmaceutic reprezintă numai o mică parte a totalului activității utilizatorilor, realizarea testului de conformitate nu a fost considerată o decizie justificată din punct de vedere economic. În al doilea rând, nu există nicio contradicție între modificarea făcută în calculul subcotărilor pentru dezaglomerarea unor părți din produsul în cauză după import, astfel cum se menționează la considerentul 64 din regulamentul provizoriu și afirmația că ambele produse sunt similare, deoarece este suficient ca produsul în cauză și produsul similar să aibă aceleași caracteristici chimice, fizice și tehnice de bază și aceleași utilizări de bază, ca în cazul de față. De asemenea, este de notat faptul că aglomerarea ca atare nu are loc din cauza caracteristicilor specifice ale produsului originar din China, ci din cauză că fiecare acid citric, indiferent de originea sa, din cauza compoziției chimice, are tendința de a se aglomera atunci când este expus la umiditate și la modificări de temperatură. Deoarece în mod normal numai produsul în cauză este expus o perioadă mai lungă de timp la umiditate și modificări de temperatură în timpul transportului spre UE, problema apare în principal pentru produsul în cauză, dar nu în mod exclusiv. Prin urmare, modificarea ia în considerare numai faptul că dezaglomerarea atrage după sine costuri suplimentare, în principal pentru produsul în cauză, deoarece cantitățile afectate de aglomerație sunt dezaglomerate (prin spargere și cernere sau prin lichefierea produsului aglomerat) înainte de a fi vândute mai departe, fie sunt vândute la un preț redus. Astfel, această plângere ar trebui să fie respinsă.

- (10) Având în vedere constatările de mai sus, se concluzionează în mod definitiv că produsul în cauză și acidul citric produs și vândut în țara analogă, Canada, precum și cel produs și vândut de industria comunitară pe piața comunitară sunt similare, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază, iar considerentele 15-17 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

D. DUMPINGUL

1. Date generale

- (11) În etapa provizorie a anchetei, au fost analizate cererile de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață sau a tratamentului individual ale tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți. Numai câțiva producători-exportatori au fost incluși în eșantion, iar o societate a fost examinată separat. În observațiile formulate la regulamentul provizoriu, mai multe părți au reclamat faptul că această abordare are anumite lipsuri. Prin urmare, aspectul a fost reanalizat și, având în vedere și faptul

că a devenit posibil, date fiind circumstanțele cazului, ca de exemplu, resursele disponibile să crească numărul de societăți care ar putea fi anchetate în mod rezonabil, în final s-a decis să nu se aplice procedura de eșantionare. Dat fiind faptul că fiecărei societăți cooperante i s-a acordat în etapa provizorie cel puțin tratament individual, ar trebui să se instituie pentru fiecare dintre acestea un nivel individual al taxei. Prin urmare, trei societăți care nu fuseseră selectate pentru eșantionare sau care nu au fost examinate separat în etapa provizorie au fost solicitate să răspundă la chestionar. Cu toate acestea, numai două din aceste societăți au răspuns la chestionar. A treia societate nu a trimis niciun răspuns și nu a mai fost anchetată.

2. Tratamentul de societate care funcționează conform principiilor economiei de piață

- (12) Societatea menționată la considerentul 27 din regulamentul de bază a insistat că subvenția menționată în considerentul respectiv nu a fost pentru produsul în cauză și că neplata chirilor se justifică prin acorduri private intergrupuri de compensare cu profituri pentru chiriile datorate. Totuși, în lipsa oricăror elemente sau informații noi în legătură cu acest aspect, și având în vedere efectele deformatoare asupra contabilității ale practicilor menționate în legătură cu chiria, concluziile legate de această societate rămân neschimbate și sunt astfel confirmate în mod definitiv.
- (13) Ca urmare a informării provizorii, un grup de societăți menționat la considerentul 25 din regulamentul provizoriu a pretins că a primit împrumuturi pe baza unei analize financiare detaliate a uneia dintre bănci și după ce i s-a acordat un rating mare de credit. Totuși, faptul că o bancă a realizat în mod formal o analiză și a acordat un rating mare de credit nu elimină faptul că societatea în cauză a oferit garanții altor societăți, în ciuda faptului că ipotecase majoritatea activelor sale imobilizate, și nici faptul că împrumuturile acordate societății în cauză au fost acordate de o bancă aflată sub influența statului. Prin urmare, concluziile legate de această societate rămân neschimbate și sunt confirmate în mod definitiv.
- (14) Una din societățile menționate la considerentul 26 din regulamentul provizoriu a insistat că a fost sancționată pentru faptul că acționarul său majoritar a obținut drepturi de utilizare a terenului pentru un preț bun și apoi le-a reevaluat corect, în conformitate cu evoluția prețurilor pieței. Totuși, diferența enormă dintre prețul de achiziție și evaluările ulterioare (1 000-2 000 %) nu a putut fi explicată. Prin urmare, în lipsa oricăror elemente sau informații noi privind achiziția și reevaluarea ulterioară a drepturilor de utilizare a terenurilor și având în vedere avantajele pe care societatea le-a primit ca urmare a obținerii de active contra unui preț semnificativ sub valoarea de piață, concluziile în legătură cu această societate rămân neschimbate și sunt confirmate în mod definitiv.

- (15) În lipsa oricăror alte observații în ceea ce privește tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, considerentele 25-30 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

3. Tratamentul individual (TI)

- (16) Cinci societăți sau grupuri de societăți cărora nu le-a fost acordat tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață au îndeplinit criteriile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și li s-a acordat tratament individual. O societate căreia i s-a acordat provizoriu tratament individual a încetat ulterior cooperarea și, astfel, în final nu i s-a acordat tratament individual (a se vedea considerentele 11 și 34).

4. Valoare normală

- (17) Astfel cum se explicitează la considerentul 11, ca urmare a observațiilor la regulamentul provizoriu, s-a luat decizia că eșantionarea nu ar trebui aplicată, iar celor trei societăți, neselectate în eșantion sau verificate separat în etapa provizorie, li s-a solicitat să răspundă la chestionar. S-a stabilit valoarea normală pentru una dintre aceste societăți (Laiwu Taihe), căreia i s-a acordat tratamentul de societate care funcționează în condițiile economiei de piață și care a răspuns la chestionar.

4.1. Societăți sau grupuri de societăți cărora li s-ar fi putut acorda statutul de societate care funcționează în condițiile economiei de piață

- (18) Deoarece unica societate căreia i s-ar fi putut acorda tratamentul de societate care funcționează în condițiile economiei de piață și care a fost verificată separat în etapa provizorie a anchetei nu a trimis nicio observație cu privire la valoarea normală, constatările de la considerentele 35-39 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.
- (19) În ceea ce privește singura societate căreia i s-a acordat tratamentul de societate care funcționează în condițiile economiei de piață (Laiwu Taihe) și care a fost anchetată ulterior din motivele explicate la considerentul 11, s-a verificat mai întâi dacă totalul vânzărilor interne ale societății pentru produsul similar au fost reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările interne ale produsului în cauză au fost puțin sub 5 % din volumul total al vânzărilor la export ale produsului similar efectuate către Comunitate. Totuși, o astfel de valoare mai mică este suficientă pentru a oferi o comparație corespunzătoare, iar prețurile interne ale produsului similar au fost considerate reprezentative având în vedere și vânzările interne generale ale societății în cauză. Prin urmare, acestea au fost utilizate pentru a determina valoarea normală.

- (20) Pentru fiecare tip de produs vândut la export către Comunitate de Laiwu Taihe, s-a analizat dacă un tip de produs comparabil în mod direct a fost vândut pe piața internă. Tipurile de produs au fost considerate comparabile în mod direct când au fost de același tip de produs (definit prin compoziția sa chimică), granulație și ambalare comparabile. S-a stabilit că numai pentru un tip de produs vândut la export în Comunitate, a fost vândut pe piața internă un tip de produs comparabil în mod direct.
- (21) Ulterior, s-a analizat dacă vânzările interne ale acestui tip de produs ar putea fi considerate vândute în cursul normal al unor operațiuni comerciale, conform articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. S-a stabilit că au avut loc vânzări interne profitabile ale acestui tip de produs către clienți independenți în timpul PA, și prin urmare în cursul unor operațiuni comerciale normale.
- (22) Deoarece volumul vânzărilor profitabile pentru acest tip de produs a reprezentat 80 % sau mai puțin din volumul total de vânzări de acest tip, valoarea normală s-a bazat pe prețul intern efectiv, calculat ca medie ponderată a vânzărilor profitabile numai ale acelui tip de produs.
- (23) Deoarece prețurile interne ale Laiwu Taihe nu au putut fi folosite pentru a stabili valoarea normală pentru alte tipuri de produs, valoarea normală a fost stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- (24) În momentul stabilirii valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, sumele pentru vânzare, costuri generale și administrative („VGA”) și pentru profituri s-au bazat, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) primul paragraf introductiv din regulamentul de bază, pe datele efective care au legătură cu producția și vânzările produsului similar, în cursul unor operațiuni comerciale normale, ale Laiwu Taihe.

4.2. Societăți sau grupuri de societăți cărora nu li s-ar fi putut acorda statutul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață

- (25) În observațiile la regulamentul provizoriu, unele părți au afirmat despre Canada că nu ar fi o țară analoagă corespunzătoare având în vedere faptul că Statele Unite ale Americii (SUA) au inițiat recent o procedură antidumping împotriva acidului citric originar, *inter alia*, din Canada. Prin urmare, Thailanda a fost din nou amintită ca o țară analoagă alternativă. Totuși, analiza a indicat faptul că, în vreme ce pentru acidul citric originar din Canada nu erau în vigoare măsuri antidumping în PA, astfel de măsuri erau în vigoare în timpul PA pentru acidul citric originar din Thailanda. Aceste din urmă măsuri, impuse de India și care constau în taxe antidumping substanțiale de 374,36 USD/tonă, au expirat doar în august 2007, respectiv la două luni după încheierea perioadei de anchetă. Prin urmare, analizând, de asemenea, argumentele menționate la considerentele 42 și 43 din regulamentul provizoriu și faptul că ancheta din SUA privind acidul citric originar din Canada era încă în desfășurare în momentul finalizării anchetei comunitare, s-a ajuns la concluzia că nu există niciun motiv pentru care Thailanda ar trebui să fie preferată Canadei ca țară analoagă.
- (26) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, valoarea normală pentru producătorii-exportatori, menționați la considerentul 11 din prezentul regulament, cărora nu li s-a acordat tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață trebuie să fie stabilită pe baza prețurilor sau pe valoarea construită în țara analoagă.

5. Prețul de export

- (27) În cazul celor două societăți care au fost anchetate în continuare pentru motivele arătate la considerentul 11 din prezentul regulament, prețul de export a fost stabilit prin aceeași metodologie explicată la considerentele 45-47 din regulamentul provizoriu.
- (28) Deoarece nicio societate nu a transmis observații privind prețurile de export, constatările din considerentele 45-47 din regulamentul provizoriu, sunt astfel confirmate în mod definitiv.

6. Comparație

- (29) În observațiile la regulamentul provizoriu și la comunicarea definitivă, un grup de societăți a contestat deducerea unui comision teoretic pentru vânzările efectuate prin intermediul unui comerciant din RPC, având în vedere că respectivul comerciant face parte integrantă din grup. Totuși, s-a stabilit că societatea comercială a avut într-adevăr rolul de comerciant independent și că rezultatul economic al relației dintre cele două societăți este acela dintre un mandant și agentul său. S-a stabilit că mandantul nu comercializa numai produsele produse de societățile afiliate, ci și produsele produse de producători independenți. Mai mult, societatea în cauză vindea, de asemenea, direct unor clienți neafiliați. Prin urmare, plângerea a fost respinsă și în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, s-a dedus o alocație bazată pe VGA și profitul importatorilor neafiliați.

(30) În observațiile la regulamentul provizoriu, un producător-exportator a pretins că prețul de cost al conversiunii monetare nu ar trebui luat în considerare, având în vedere că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază, exportatorilor li se acordă șaizeci de zile pentru a ține seama de o modificare de durată a cursului de schimb în perioada de anchetă. Această plângere a putut fi acceptată iar marja de dumping a producătorului-exportator a fost ajustată în mod corespunzător.

(31) În regulamentul provizoriu, s-a efectuat o deducere a prețului la export în legătură cu TVA nerambursabilă percepută pentru vânzările la export, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază. Un producător-exportator a pretins în observațiile sale la regulamentul provizoriu că nu ar trebui făcută nicio astfel de ajustare la prețul de export, deoarece articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază ar face referire numai la valoarea normală. S-a recunoscut că ajustarea prevăzută la articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază se referă numai la calculul valorii normale. De fapt, deducerea menționată din prețul de export este valabilă și ar trebui să fie efectuată în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază. În timpul examinării acestei plângeri, s-a constatat o eroare materială în calculul ajustării pentru societatea în cauză, și că aceeași greșală a fost făcută și în legătură cu alte societăți. Aceste incorectitudini au fost rectificate și au condus la ușoare scăderi ale marjelor de dumping calculate anterior pentru aceste societăți.

(32) În timpul examinării plângerii menționate la considerentul 31, s-a constatat că ajustarea necesară nu a fost făcută în cazul unei societăți căreia i s-a acordat tratamentul individual. Acest lucru a fost rectificat și a rezultat într-o creștere ușoară a marjei de dumping pentru societatea respectivă.

(33) În lipsa oricăror altor observații pentru comparație, și pe lângă modificările indicate în considerentele 30, 31 și 32 din prezentul regulament, considerentele 48-50 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

7. Marja de dumping

(34) În cazul celor două societăți care au fost anchetate în continuare din motivele explicate la considerentul 11 din prezentul regulament, marja de dumping s-a stabilit conform aceleiași metodologii explicată în considerentul 51 din regulamentul provizoriu. În cazul unei societăți care nu a transmis răspuns la chestionar și nu a mai fost anchetată, după cum s-a explicat la considerentul 11 din

prezentul regulament, această societate este considerată necooperantă, iar constatările se bazează pe faptele disponibile în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. În acest caz, având în vedere nivelul înalt de cooperare menționat la considerentul 19 din regulamentul provizoriu, societății i-a fost acordată cea mai mare marjă de dumping față de toate celelalte societăți.

(35) Marjele de dumping ale tuturor societăților care au fost deja anchetate separat în etapa provizorie au fost recalculat, pentru a corecta inadvertențele menționate la considerentele 30, 31 și 32. Această recalculare a condus la ușoare corectări ale marjelor de dumping.

(36) În lipsa oricărui element nou, concluziile de la considerentul 53 din regulamentul provizoriu, în legătură cu nivelul de cooperare, sunt astfel confirmate în mod definitiv.

(37) Pe această bază, marjele de dumping definitive exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera comunitară, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societatea	Marja de dumping definitivă (%)
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd	58,1
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,1
RZBC Co. Ltd	59,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	59,8
TTCA Co., Ltd	57,1
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	55,7
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	53,5
Toate celelalte societăți	59,8

E. PREJUDICIUL

1. Producția comunitară și industria comunitară

(38) Unele părți interesate au pretins că SA Citrique Belge NV a încetat producția după PA și a comercializat numai produsul în cauză, importat de la societatea sa afiliată din China (DSM Citric Acid Wuxi Ltd.), susținând astfel că SA Citrique Belge NV nu ar trebui să facă parte din industria comunitară. Totuși, această reclamație nu a fost susținută cu probe, iar din datele transmise de SA Citrique Belge NV, reiese că societatea și-a continuat producția.

- (39) O parte interesată a reclamat, de asemenea, faptul că la considerentul 56 din regulamentul provizoriu este indicată numai o gamă de produse importate de SA Citrique Belge NV de la producătorul său afiliat din China în timpul PA. Această parte a reclamat faptul că evoluția tuturor produselor importate de industria comunitară de la societăți afiliate și neafiliate ar trebui indicată pentru toată perioada examinată având în vedere că produsele importate constituie un factor important pentru evaluarea producției comunitare și, prin urmare, pentru stabilirea unei concluzii în legătură cu existența unui prejudiciu. Într-adevăr, ancheta a demonstrat că în timpul întregii perioade examinate volumul produselor importate de industria comunitară a fost nesemnificativ, i.e. între 1 % și 6 % din producție – s-a indicat o gamă din motive de confidențialitate. Prin urmare, argumentul ar trebui respins, iar considerentele 55-58 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

2. Consumul comunitar

- (40) Deoarece nu s-a primit nicio informație nouă și susținută cu probe în legătură cu consumul comunitar, considerentele 59 și 60 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

3. Importuri care provin din țara în cauză

(a) Volumul și cota de piață a importurilor în cauză, prețurile de import

- (41) În ceea ce privește volumele, cota de piață și prețurile importurilor, nu s-a primit și nici nu s-a constatat nicio informație nouă sau susținută cu probe, prin urmare, în lipsa oricăror reclamații sau argumente din partea părților interesate în legătură cu volumul și prețurile importurilor în cauză, considerentele 61-63 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

(b) Subcotarea prețurilor

- (42) În etapa provizorie a anchetei, pentru a compara produsul în cauză și acidul citric produs de industria comunitară la același nivel de comercializare, s-a efectuat o ajustare pentru notarea (care include VGA) importatorilor neafiliați în calculul de subcotare a prețurilor și, în plus, s-a efectuat o ajustare pentru costurile de tratament special avute de importatorii în Comunitate pentru dezaglomerarea anumitor volume ale produsului în cauză înainte de a fi vândut mai departe. Cu toate acestea, datorită unei revizui minore a datelor privitoare la nivelul de ajustare comercială, marja medie ponderată de subcotare a prețului, calculată și găsită la valoarea de 17,42 % a fost revizuită la 16,54 %.
- (43) După informarea finală, unul dintre producătorii comunitari a pretins că nivelul ajustărilor comerciale ar trebui, de asemenea, să fie legat de vânzările industriei comu-

nitare, respectiv ar trebui să ia în calcul vânzările efectuate prin comercianți. În această privință, ar trebui remarcat că s-a calculat, într-adevăr, un nivel de ajustare comercială pentru prețurile la vânzare ale industriei comunitare înainte de compararea acestora cu prețurile de import ale produsului în cauză.

- (44) Același producător comunitar a solicitat, de asemenea, ca ajustarea pentru costurile tratamentului special de dezaglomerare a unor volume de produs în cauză să se aplice și produsului similar. Totuși, această cerere nu a fost susținută în continuare cu date privind costurile specifice suportate de către acest producător comunitar și, prin urmare, nu a putut fi acceptată. În baza celor arătate, se confirmă în mod definitiv considerentul 64 din regulamentul provizoriu.

4. Situația industriei comunitare

(a) Date generale

- (45) Mai multe părți interesate au pretins că nu toți indicatorii prejudiciului au fost analizați corespunzător de către Comisie și astfel nu s-a stabilit nicio legătură corectă și completă între situația industriei comunitare și importurile din China. În special, s-a reclamat că nu a existat nicio evaluare a dezvoltărilor pozitive ale anumitor indicatori ai prejudiciului. Ar trebui observat faptul că, deși anumiți indicatori ai prejudiciului indică o dezvoltare pozitivă recunoscută în considerentul 79 din regulamentul provizoriu, imaginea generală indică o deteriorare a situației industriei comunitare. Ameliorarea moderată a producției, a capacității de producție, a utilizării capacității, a volumului vânzărilor și a nivelurilor prețurilor unitare, precum și eficiența crescută a costurilor descrisă în considerentul 76 din regulamentul provizoriu reflectă eforturile producătorilor comunitari de a rămâne competitivi în perioada examinată și de a beneficia de consumul ridicat. Totuși, după cum se poate observa din considerentul 68 din regulamentul provizoriu, în ciuda acestor eforturi, industria comunitară a pierdut 5 puncte procentuale (respectiv cota de piață a scăzut de la 54 % la 49 %) din cota sa de piață care au fost preluate în cea mai mare parte de importurile din China cu prețuri scăzute, care fac obiectul unui dumping. Ca un factor agravant este menționat, de asemenea, faptul că industria comunitară ar fi putut să se aștepte la câștigarea unei părți a cotei de piață deținute de cei trei producători comunitari de acid citric care și-au oprit activitatea în 2004. Dimpotrivă, industria comunitară nu a putut nici să preia clienți de la cei trei producători comunitari care au închis, nici să beneficieze de consumul ridicat. Pierderea semnificativă a cotei de piață, însoțită de indicatori financiari în declin clar, respectiv profitabilitate, randament al investițiilor și flux de lichidități, arată că situația generală a industriei comunitare s-a deteriorat în perioada examinată și a apărut la nivelul cel mai scăzut în timpul PA. În plus, scăderea stocurilor nu poate fi evaluată ca o dezvoltare pozitivă a situației industriei comunitare în acest caz, deoarece nu poate fi considerată ca un indicator semnificativ, având în vedere natura produsului care nu permite o stocare pe termen lung.

(b) *Investițiile și capacitatea de mobilizare a capitalului*

(46) O parte interesată a susținut că investițiile nu sunt constante în acest domeniu, ci urmăresc anumite cicluri de investiții. În vreme ce chiar în condiții normale de piață nu se poate aștepta cu certitudine efectuarea unor investiții importante în fiecare an, faptul că în toată perioada niciunul dintre cei doi producători comunitari care au rămas nu a realizat nicio investiție importantă este considerat ca un semn că profitabilitatea scăzută (care a devenit pierdere în 2006) nu a permis realizarea niciunei investiții importante. Deci se consideră că investițiile reprezintă un indicator al prejudiciului deosebit de semnificativ în acest caz.

(47) În final, ar trebui analizată capacitatea producătorilor comunitari de mobilizare a capitalului. În această privință, ancheta a indicat faptul că ambii producători comunitari, din cauza deteriorării mediului de afaceri cu acid citric, aveau dificultăți de mobilizare a capitalului.

(48) O parte interesată a pretins că reclamantul a putut măcar să mobilizeze capital din alte produse deoarece în februarie 2007 a anunțat construcția unei noi fabrici de glucoză. În această privință, se remarcă faptul că domeniul anchetei se limitează la capacitatea de mobilizare a capitalului în legătură cu produsul în cauză, i.e. acidul citric, care se pare că a fost afectată în mod negativ de situația financiară a industriei comunitare.

(49) Pe baza constatărilor de mai sus, concluzia de la considerentul 72 din regulamentul provizoriu privind investiția industriei comunitare este confirmată în mod definitiv.

(c) *Profitabilitatea și randamentul investițiilor*

(50) O parte interesată a pretins că nu pot fi concordate constatările de la considerentul 73 din regulamentul provizoriu cu contabilitatea ambilor producători comunitari, în special niciunul dintre conturi nu ar evidenția costurile de restructurare excepționale menționate. În acest sens, se observă că, în perioada examinată, rezultatul extraordinar al unui producător comunitar a fost afectat într-o mare măsură de eforturile de restructurare, prezentate în contabilitate fie sub formă de costuri, fie sub formă de venituri atunci când acestea reflectau adăugarea sau emiterea unui provizion și prin redevențele plătite către societatea-mamă din Elveția. Prin urmare, s-a considerat că este mai bine să se utilizeze marja operațională decât profitul net, ca bază pentru analiza prejudiciilor.

(51) Aceeași parte a pretins că amenda pentru comportament anticoncurențial care a fost impusă în 2005 ambelor societăți-mamă ale producătorilor comunitari ar fi putut influența situația profiturilor din industria comunitară. Orice efecte care rezultă din amendă (atât adăugarea, cât și eliberarea de provizioane) au fost înregistrate la capitolul rezultat extraordinar. După cum s-a menționat în considerentul 50, ca indicator al prejudiciului în această procedură s-a utilizat marja operațională. Prin urmare, amenda care a fost impusă producătorilor comunitari nu ar fi putut afecta situația profiturilor utilizată în analiza prejudiciilor. În plus, ar trebui să se remarce că industria comunitară a funcționat în pierdere începând din 2006 și până la sfârșitul perioadei de anchetă. Prin urmare, tendințele, așa cum sunt prezentate în regulamentul provizoriu, se confirmă în mod definitiv.

(52) Unele părți interesate au indicat un număr de inadvertențe între tendința privitoare la profitabilitate și randamentul investițiilor. Într-adevăr, față de profitabilitatea care a fost stabilită prin exprimarea profitului operațional din vânzările produsului similar către clienți neafiliați ca procent al cifrei de afaceri din aceste vânzări, rentabilitatea investițiilor a fost calculată ca profit net în procent al valorii contabile nete a investițiilor. Pentru a fi coerente în calcularea tuturor indicatorilor prejudiciului, calculul randamentului investițiilor a fost revizuit, pe baza profitului operațional exprimat ca procent al valorii contabile nete a investițiilor. Cifrele revizuite sunt următoarele:

	2004	2005	2006	PA
Randamentul investițiilor totale (indice)	100	148	- 147	- 207

(53) Totuși, cifrele corectate urmează aceeași tendință și, prin urmare, nu schimbă concluzia la care se ajunge în considerentul 74 din regulamentul provizoriu, care este astfel confirmată în mod definitiv.

5. Concluzii privind prejudiciul

(54) În lipsa oricăror informații noi și susținute prin probe sau a unui argument privind producția, volumul vânzărilor, cotele de piață, prețul unitar al vânzărilor, stocurile, fluxul de lichidități, forța de muncă, productivitatea, salariile și amploarea marjei de dumping, constatările de la considerentele 66-71, 73 și 75-78 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate definitiv. În plus, cifrele corectate date pentru randamentul investițiilor nu afectează tendințele, astfel cum se menționează în considerentele 73-74 din regulamentul provizoriu. Prin urmare, luându-se în considerare indicatorii financiari

aflați într-o deteriorare clară, precum profitabilitatea, randamentul investițiilor și fluxul de lichidități, împreună cu pierderea semnificativă a cotei de piață, concluzia indicată în considerentul 81 din regulamentul provizoriu conform căreia industria comunitară a suferit un prejudiciu material este confirmată în mod definitiv.

F. LEGĂTURI DE CAUZALITATE

1. Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping

- (55) După cum s-a menționat la considerentul 42, se concluzionează în mod definitiv că în timpul perioadei de anchetă, prețurile medii ale importurilor din RPC au subcitat prețurile medii ale industriei comunitare. Ca urmare a unei revizuii minore a calculelor, marja medie de subcotare a fost de 16,54 %. Această revizuire ușoară în scădere nu poate afecta concluziile privind efectul importurilor care fac obiectul unui dumping menționate în considerentele 83-85 din regulamentul provizoriu, care sunt astfel confirmate în mod definitiv.

2. Efectul altor factori

(a) Prejudicii auto-provocate

- (56) Unii importatori au pretins că industria comunitară și-a auto-provocat prejudiciul deoarece a urmat o strategie „prețul mai important decât volumul”, respectiv a deservit numai segmentul cu finalitate ridicată, abținându-se să producă și să vândă produsul cu finalitate scăzută. Conform acelorași importatori, consecința a fost că industria comunitară nu a putut să beneficieze de cererea crescută de acid citric cu finalitate scăzută și, prin urmare, a pierdut o cotă de piață și și-a deteriorat performanța financiară. Totuși, ancheta a demonstrat că atât produsul în cauză, cât și produsul similar sunt utilizate la bază în aceleași aplicații și concurează în principal pe aceleași segmente (a se vedea considerentul 9), cu excepția unei nișe de piață care reprezintă o mică parte a cotei de piață de acid citric european, în care industria comunitară era, până acum, furnizor unic. De fapt, ancheta a stabilit că industria comunitară a fost prezentă în segmentul cu finalitate scăzută al pieței. Prin urmare, acest argument ar trebui respins.
- (57) Mai departe, unele părți interesate au considerat lipsa oricărei investiții în perioada examinată și în special în anii în care industria comunitară a obținut rezultate mai bune, respectiv 2004-2005, ca un factor care a contribuit la pierderea cotei de piață și, prin urmare, la deteriorarea situației. Ancheta a indicat faptul că industria comunitară nu a funcționat la întreaga capacitate și că utilizarea capacității sale a rămas stabilă în perioada examinată. Prin urmare, o oarecare creștere a producției ar fi fost posibilă în cazul unei cereri mai mari fără alte investiții. Mai mult, având în vedere că profitabilitatea industriei

comunitare nu a fost suficientă, respectiv s-a situat sub profitul țintă, în perioada examinată și chiar a ajuns la o cotă negativă, nerealizarea de investiții mari în fabricarea de produse similare se consideră a fi o decizie de afaceri justificabilă din punct de vedere economic. Prin urmare, acest argument nu este convingător și ar trebui respins.

(b) Creșterea costurilor materiilor prime, creșterea prețurilor energetice

- (58) Aproape toate părțile interesate și-au reiterat afirmația că orice prejudiciu constatat s-ar datora reformei pieței zahărului și eliminării ulterioare a rambursării costului de producție din 2006, precum și/sau creșterii prețurilor energetice.
- (59) O parte interesată a pretins că în raportul anual pe 2007 al unui producător comunitar, s-a indicat faptul că disponibilitatea materiilor prime a fost limitată din cauza regimului european al zahărului care a dus la costuri mai mari. În acest sens, se remarcă faptul că producătorul comunitar menționat nu utilizează, în principal, ca materie primă zahărul, ci melasa și, după cum s-a explicat în considerentul 89 din regulamentul provizoriu, nu a făcut obiectul niciunei rambursări a costurilor de producție. Creșterea costului pentru melasă nu a fost, totuși, substanțială, dar a corespuns cu creșterea prețurilor de pe piața mondială în domeniul zahărului. În ceea ce privește situația celui alt producător comunitar, detaliată în considerentele 90-94 din regulamentul provizoriu, nu s-a primit nicio informație sau niciun argument nou sau susținut de probe. Concluzia generală menționată în considerentul 93, conform căreia reforma pieței din sectorul zahărului nu a avut un impact considerabil asupra situației costurilor suportate de industria comunitară este astfel confirmată în mod definitiv.
- (60) Aceeași parte interesată a pretins că ar exista o legătură între prețurile din sectorul zahărului și producția de biocombustibil, după cum s-a recunoscut într-un studiu al Comisiei privind „Cauzele crizei prețurilor la alimente”⁽¹⁾. În acest sens, este de remarcat faptul că Comisia, după cum s-a menționat deja în considerentul 98 din regulamentul provizoriu, a avut acces la datele privind costurile ambilor producători comunitari și, prin urmare, s-a aflat în măsura de a analiza costul efectiv al materiei prime pentru ambii producători comunitari în ceea ce privește producția de acid citric. Orice legătură dintre prețurile din sectorul zahărului și

⁽¹⁾ Comisia Europeană „Cauzele crizei prețurilor la alimente: zahărul”, 20 mai 2008, http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspec/foodprice/sugar_en.pdf

producția de biocombustibil a fost, prin urmare, anchetată și luată în considerare în momentul evaluării impactului reformei pieței UE din sectorul zahărului și al producției în creștere de biocombustibil. Pe baza acestor elemente, se poate ajunge la concluzia, confirmată definitiv, că acești factori nu au avut un impact considerabil asupra prejudiciilor constatate și suferite de industria comunitară.

(61) În plus, trebuie indicat faptul că orice creștere a costurilor cu melasa, zahărul, glucoza sau energia, recunoscută în regulamentul provizoriu (a se vedea considerentele 93 și 96 din regulament), nu reprezintă o sursă de prejudiciu pentru industria comunitară deoarece, într-o situație normală a pieței, industria comunitară ar fi putut transfera clienților săi aceste costuri crescute, cel puțin într-o anumită măsură. Totuși, ancheta indică faptul că prezența crescută a importurilor care fac obiectul unui dumping, a subcotat prețurile industriei comunitare în mod semnificativ. Astfel, așa cum s-a indicat în considerentul 84 din regulamentul provizoriu a existat o depreciere a prețurilor, iar industria comunitară a putut transfera clienților numai o mică parte a creșterii propriilor costuri, ceea ce a dus la deteriorarea situației sale financiare și la pierderea ulterioară a segmentului de piață.

(62) În final, trebuie menționat că ancheta a indicat faptul că costurile chineze de producție a acidului citric au suferit, la rândul lor, o creștere. Aceste costuri crescute nu s-au tradus totuși prin prețuri mai mari la vânzare, din contră, prețurile unitare la vânzare chiar au scăzut cu 6 puncte procentuale în perioada examinată, după cum se indică la considerentul 63 din regulamentul provizoriu.

(63) Pe baza constatărilor de mai sus, reclamațiile ar trebui respinse, iar considerentele 88-99 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

(c) Cartelul prețurilor industriei comunitare

(64) Unele părți interesate au pretins că pierderea cotei de piață suferită de producătorii europeni a fost provocată de aceștia din urmă, fiind cauzată de cartelul prețului acidului citric (1991-1995) la care au participat atât reclamantul, cât și celălalt producător european și despre care se afirmă că ar fi fost motivul expansiunii importurilor chineze de acid citric. Această afirmație nu a

fost susținută cu probe și, prin urmare, nu a modificat concluzia de la considerentul 100 din regulamentul provizoriu conform căreia expansiunea importurilor care fac obiectul unui dumping a avut loc la câțiva ani după încetarea existenței cartelului.

(65) Pe baza constatărilor de mai sus, se poate concluziona definitiv că efectele practicilor anticoncurențiale la care a participat industria comunitară nu au contribuit la prejudiciul important suferit de industria comunitară.

(d) Fluctuațiile cursului valutar

(66) Unele părți interesate au reiterat afirmația că scăderea prețurilor acidului citric chinez în timpul perioadei de anchetă s-a datorat în mare măsură cursului nefavorabil de schimb valutar dintre dolarul american și moneda euro, faptului că prețurile pentru acidul citric sunt, în general, exprimate pe piețele mondiale în dolari americani și dificultății de ajustare a prețurilor, în general negociate anual, la noua situație valutară a prețurilor.

(67) Se reamintește faptul că în considerentul 104 din regulamentul provizoriu, impactul oricărei fluctuații de curs valutar este considerat nesemnificativ deoarece chiar dacă deprecierea dolarului american față de moneda euro între 2004 și perioada de anchetă de 4,97 %, după o reglare a calculelor provizorii, ar fi fost complet desconsiderată, ar fi existat totuși o subcotare de peste 10 %.

(68) Prin urmare, se confirmă definitiv că aprecierea monedei euro față de dolarul american nu a fost atât de mare încât să întrerupă legătura cauzală dintre prejudiciul stabilit al industriei comunitare și importurile în cauză, iar reclamația ar trebui, prin urmare, respinsă.

3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

(69) În lipsa oricărei informații sau a oricărui argument nou sau susținut de probe, considerentele 82-110 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

(70) În lumina celor de mai sus, constatările provizorii privind existența unei legături de cauzalitate între prejudiciul material suferit de industria comunitară și importurile chineze care fac obiectul unui dumping este confirmată în mod definitiv prin prezentul regulament.

G. INTERESUL COMUNITĂȚII

1. Dezvoltări după perioada de anchetă

- (71) Observații privind necesitatea de a lua în considerare anumite dezvoltări importante după perioada de anchetă au fost primite atât din partea anumitor producători ai industriei comunitare, cât și din partea producătorilor-exportatori și a importatorilor cooperanți. Se remarcă faptul că, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, informațiile privind dumpingul și prejudiciile care au legătură cu o perioadă ulterioară perioadei de anchetă nu sunt, în mod normal, luate în considerare. Totuși, având în vedere declarațiile făcute în considerentele 119 și 129 din regulamentul provizoriu, s-a considerat, în mod excepțional, că este necesar să se colecteze date și informații legate de perioada după iunie 2007 până în iulie 2008.
- (72) Unele părți interesate au pretins că instituirea de măsuri nu ar fi necesară deoarece profitabilitatea industriei comunitare a atins niveluri crescute după perioada de anchetă datorită creșterii semnificative a prețurilor și că piața s-a autoreglat. În timpul perioadei de anchetă, au existat probe de dumping și prejudiciu, iar acest prejudiciu a fost cauzat în mod semnificativ de deprecierea prețurilor care rezultă din importurile care fac obiectul unui dumping. Statisticile de import indică o creștere medie a prețurilor de vânzare a produselor chinezești de numai 12 % după perioada de anchetă. Față de nivelul de subcotare de 16,54 % constatat în perioada de anchetă, această creștere nu este suficientă, deoarece nu ar permite industriei comunitare să crească prețul de vânzare la un nivel sustenabil fără să apară riscul de a pierde mai mulți clienți în lipsa unor măsuri antidumping. În ceea ce privește nivelul prețurilor industriei comunitare, s-a constatat că industria comunitară a reușit să crească prețurile moderat în primul trimestru al anului 2008, ceea ce pare că a ameliorat situația financiară a industriei comunitare. Aceste creșteri de prețuri sunt, cu toate acestea, într-o strânsă corelație cu inițierea acestei proceduri și, astfel, se pare că situația industriei comunitare se poate să se fi ameliorat datorită măsurilor potențiale antidumping împotriva importurilor din RPC. Prin urmare, s-a ajuns la concluzia că nu este vorba de o autoreglare a pieței, sau autoreglarea a fost insuficientă pentru ca instituirea măsurilor să fie necesară. Astfel, argumentul ar trebui respins.

2. Interesul industriei comunitare

- (73) În lipsa oricărui argument sau informație nouă și susținută cu probe în legătură cu interesul industriei comunitare, concluzia din considerentele 112-115 din regulamentul provizoriu privind interesul industriei comunitare este astfel confirmată în mod definitiv.

3. Concurența și securitatea aprovizionării

- (74) Cele mai multe părți interesate și-au reiterat afirmația conform căreia impunerea unor măsuri ar reduce semnificativ concurența pe piața europeană și ar crea o situație de piață cu doi poli. Totuși, se consideră că având în vedere poziția solidă pe care producătorii-exportatori chinezi au obținut-o pe piață în ultimii ani, impunerea de măsuri nu i-ar elimina de pe piața comunitară, ci de-abia ar restaura echitabilitatea competiției și ar permite industriei comunitare și producătorilor-exportatori chinezi să concureze în condiții egale. Mai mult, o creștere rezonabilă a prețurilor pe piața comunitară ar putea, într-adevăr, să atragă mai multe importuri din țări terțe cu producție proprie, precum Israel și America de Sud care au fost probabil mai puțin interesate să exporte către o piață cu prețuri depreciate.
- (75) Pe de altă parte, în cazul în care nu ar fi instituite măsuri antidumping, nu se poate exclude faptul că industria comunitară va trebui să-și înceteze activitățile de producție pentru acest sector, rezultând astfel scenariul opus, respectiv o poziție dominantă a importurilor chineze.
- (76) Cele mai multe părți interesate au pretins, de asemenea, că în cazul în care importurile chineze s-ar opri datorită instituirii unor măsuri, securitatea furnizării ar fi pusă sub semnul întrebării deoarece industria comunitară nu poate satisface cererea de pe piața UE chiar dacă ambii producători ar produce la întreaga lor capacitate. Acest lucru ar fi agravat de faptul că se prevede ca cererea de acid citric să crească odată cu efectele Regulamentului (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind detergenții⁽¹⁾. În acest regulament, Comisia se angajează să realizeze o revizuire privind utilizarea fosfaților în detergenți și, pe baza rezultatelor, să prezinte o propunere de acțiune corespunzătoare. Ca urmare a acestei obligații, Comisia a prezentat un raport dar nu a propus încă nicio acțiune. Totuși, chiar dacă fosfații ar fi complet interziși în industria detergenților, înlocuitorii principali sunt zeoliții și, numai într-o măsură mai mică, acidul citric.
- (77) Mai mult, câteva fapte contrazic presupunerea conform căreia importurile chineze ar înceta cu adevărat.

— Statisticile privind importurile indică faptul că importurile chineze au crescut cu 17 % în cele douăsprezece luni care au urmat perioadei de anchetă, în timp ce, după instituirea măsurilor provizorii, au rămas la un nivel substanțial, care pare suficient pentru a garanta securitatea aprovizionării UE.

⁽¹⁾ JO L 104, 8.4.2004, p. 1.

- Ancheta a indicat o supracapacitate a câtorva producători-exportatori din China, ceea ce este o indicație că importurile chineze pe piața UE nu vor înceta, în special dacă SUA vor institui măsuri împotriva RPC, în cadrul anchetei antidumping din SUA.

(78) În plus, industria comunitară a anunțat luarea unor măsuri corespunzătoare pentru creșterea capacității sale de producție. Reclamantul a anunțat creșterea semnificativă a capacității sale de producție. Conform comunicatului de presă emis în luna iulie 2008, acele capacități suplimentare ar trebui să fie pe deplin disponibile la jumătatea lui 2009 cu o primă creștere deja vizibilă în ianuarie 2009. Acest lucru ar trebui să contribuie la satisfacerea cererii din UE. Se remarcă faptul că celălalt producător comunitar a anunțat în august 2008 că va închide instalația sa de producție din China în primul trimestru 2009 și că se va concentra pe instalația sa de producție din Comunitate.

(79) Mai mult, un nivel mai atractiv al prețurilor de pe piața UE probabil va duce și la creșterea importurilor din țări terțe și, prin aceste surse alternative, aprovizionarea pare a fi mai bine asigurată decât dacă utilizatorii ar depinde numai de acidul citric chinez. În cele douăsprezece luni care au urmat perioadei de anchetă, importurile din Israel, de exemplu, au crescut cu 30 %.

(80) Prin urmare, se pare că instituirea de măsuri nu va elimina producătorii-exportatori chinezi de pe piață, ci va reinstaura condiții egale de competiție care asigură surse alternative de aprovizionare.

4. Interesul importatorilor independenți

(81) Unele părți interesate au pretins că, din cauza eşantionării, Comisia a primit numai rezultatele din partea celor mai mari importatori din Europa, lipsindu-i astfel informațiile legate de efectele taxelor asupra majorității covârșitoare a importatorilor mici și mijlocii. Totuși, nicio parte nu a ridicat vreo obiecție împotriva eşantionului selectat și, prin urmare, eşantionul este considerat reprezentativ pentru toți importatorii.

(82) Având în vedere faptul că acidul citric, în medie, constituie numai 1 % din veniturile totale ale importatorilor, este de așteptat ca efectele unei taxe antidumping să fie diluate în rezultatele generale ale societății.

(83) În absența oricăror observații din partea importatorilor, concluziile de la considerentele 116-120 din regulamentul provizoriu sunt astfel confirmate în mod definitiv.

5. Interesul utilizatorilor

(84) După etapa provizorie, Comisia și-a intensificat ancheta în ceea ce privește impactul posibil al măsurilor asupra utilizatorilor. În acest scop, s-au solicitat informații suplimentare din partea utilizatorilor și asociațiilor naționale și s-a efectuat o vizită suplimentară de verificare la sediul unuia dintre utilizatorii comunitari.

(85) Informațiile primite confirmă constatarea provizorie, pe baza răspunsurilor incomplete la chestionar date de utilizatori, după cum s-a menționat în considerentele 121 și 122 din regulamentul provizoriu, că efectul acidului citric în costul total de producție al utilizatorilor este relativ moderat. În vreme ce partea acidului citric în costul de producție al utilizatorilor depinde de produs, așa cum este și normal, gama procentuală constatată este între mai puțin de 1 % și 20 %. Informațiile suplimentare menționate au confirmat, de asemenea, constatările provizorii conform cărora o taxă la nivelul marjei de subcotare ar avea un efect foarte limitat asupra costurilor de producție al utilizatorilor cooperanți. După comunicarea definitivă, doi dintre principalii utilizatori industriali de acid citric au susținut că acidul citric reprezintă o proporție ridicată în unele dintre produsele lor și, prin urmare, efectul taxelor ar fi semnificativ pentru ei. În primul rând, trebuie să se remarce că ambii utilizatori fabrică o gamă largă de produse în care acidul citric se folosește în proporții diferite. În al doilea rând, pe baza datelor avute la dispoziție, nu s-a putut dovedi că acești utilizatori vând în mod predominant acele produse în care costul acidului citric este mai important. În sfârșit, argumentul nu a fost susținut mai departe prin niciun fel de date suplimentare. Prin urmare, acest argument nu a putut fi acceptat.

6. Concluzie privind interesul comunitar

(86) Analiza suplimentară privind interesul importatorilor și utilizatorilor din Comunitate nu a modificat concluziile provizorii în acest sens. Chiar dacă în anumite cazuri, sarcina ar trebui suportată pe deplin de importator/utilizator, niciun impact financiar negativ asupra utilizatorului nu va fi semnificativ. Pe această bază, se consideră că concluziile privind interesul comunitar, astfel cum s-au stabilit în regulamentul provizoriu nu se modifică. În lipsa oricăror alte observații, prin urmare, acestea sunt confirmate în mod definitiv.

H. MĂSURI DEFINITIVE**1. Nivelul de eliminare a prejudiciului**

(87) Câteva părți interesate au contestat nivelul marjei de profit utilizat provizoriu și au susținut că profitul de 9 % este excesiv, indicând că industria comunitară în timpul perioadei examinate nu a atins niciodată acest nivel de profit. Se recunoaște că, într-adevăr, numai un producător comunitar a atins acest nivel de profit în lipsa dumpingului, i.e. în 2001, în vreme ce alții nu l-au atins. Metodologia utilizată pentru a stabili nivelul de eliminare a prejudiciului a fost, prin urmare, re-examinată și s-a considerat mai potrivit să se utilizeze ca marjă de profit marja medie ponderată a profitului obținută de ambii producători europeni în 2001, respectiv 6 %.

(88) Pe baza constatărilor de mai sus, se concluzionează că industria comunitară se poate în mod rezonabil aștepta să obțină o marjă de profit înainte de impozitare de 6 % în lipsa importurilor care fac obiectul unui dumping iar această marjă a profitului a fost utilizată în constatățile definitive.

(89) Prețurile la importurile chineze au fost comparate, pentru perioada de anchetă, cu prețul neprejudiciabil al produsului similar vândut de industria comunitară pe piața comunitară. Prețul neprejudiciabil a fost obținut prin ajustarea prețului la vânzare a industriei comunitare pentru a reflecta marja profitului, după cum este revizuită în prezent. Diferența care rezultă din această comparație, când este exprimată ca procent din valoarea CIF totală, s-a situat între 8,3 % și 42,7 % pentru fiecare societate, respectiv mai puțin decât marja de dumping constatată, cu excepția unei societăți.

2. Măsuri definitive

(90) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns cu privire la dumping, prejudiciu, legăturile de cauzalitate și interesul comunitar și, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui instituită o taxă antidumping definitivă la nivelul marjei celei mai scăzute de dumping sau prejudiciu constatate, în conformitate cu regula taxei celei mai reduse. În toate cazurile, cu excepția unuia, nivelul taxei ar trebui stabilit în consecință la nivelul prejudiciului constat.

(91) Pe baza constatărilor de mai sus, taxele definitive ar trebui să fie următoarele:

Producător-exportator	Taxă antidumping propusă (%)
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd	35,7
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	8,3
RZBC Co. Ltd.	36,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	36,8
TTCA Co., Ltd	42,7
Yixing Union Biochemical Co. Ltd.	32,6
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	33,8
Toate celelalte societăți	42,7

3. Forma măsurilor

(92) În timpul anchetei, șase producători-exportatori din RPC au oferit angajamente la prețuri acceptabile în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(93) Comisia, prin Decizia 2008/899/CE ⁽¹⁾, a acceptat aceste oferte de angajament. Consiliul recunoaște că ofertele de angajament elimină efectul prejudiciator de dumping și limitează într-un grad suficient riscul de circumvenție.

(94) Pentru a permite în continuare Comisiei și autorităților vamale să supravegheze în mod eficace respectarea angajamentelor de către societăți, atunci când cererea de punere în liberă circulație este prezentată autorităților vamale competente, scutirea de la taxa antidumping urmează să fie condiționată de (i) prezentarea unei facturi conforme cu angajamentul, sub forma unei facturi comerciale care să conțină cel puțin elementele enumerate și declarația stipulată în anexă; (ii) faptul că mărfurile importate sunt fabricate, transportate și facturate direct de societățile menționate primului client independent din Comunitate; și (iii) faptul că mărfurile declarate și prezentate în vamă corespund precis descrierii din factura conformă cu angajamentul. Atunci când condițiile de mai sus nu sunt respectate, taxa antidumping corespunzătoare va fi instituită în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 62 din prezentul Jurnal Oficial.

(95) Oricând Comisia își retrace acceptul privind un angajament, în conformitate cu articolul 8 alineatul (9) din regulamentul de bază, ca urmare a încălcării unor tranzacții specifice și declară nule facturile respective conforme cu angajamentul, se va institui o taxă vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație a acestor tranzacții.

(96) Importatorii ar trebui să cunoască faptul că o taxă vamală poate fi instituită, ca un risc comercial normal, în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație, descrise la considerentele 94 și 95, chiar dacă un angajament oferit de fabricantul de la care cumpără, direct sau indirect, a fost acceptat de către Comisie.

(97) Conform articolului 14 alineatul (7) din regulamentul de bază, autoritățile vamale ar trebui să informeze Comisia imediat ce se constată indicii de încălcare a angajamentului.

(98) Din motivele descrise, angajamentele oferite de producătorii-exportatori sunt, prin urmare, considerate acceptabile de către Comisie, iar societățile în cauză au fost informate în legătură cu faptele, considerațiile și obligațiile esențiale care stau la baza acestei acceptări.

(99) În cazul unei încălcări sau a unei retrageri a angajamentelor, sau în cazul retragerii acceptării angajamentelor de către Comisie, taxa antidumping care a fost instituită de către Consiliu în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază se va aplica automat în conformitate cu articolul 8 alineatul (9) din respectivul regulament.

I. COLECTAREA DEFINITIVĂ A TAXEI PROVIZORII

(100) Având în vedere amploarea marjei de dumping și dat fiind nivelul prejudiciului provocat industriei comunitare, se consideră necesar ca sumele asigurate prin taxa antidumping provizorie instituită prin regulamentul provizoriu să fie colectate definitiv până la limita valorii taxelor definitive instituite. Deoarece nivelurile taxei definitive sunt inferioare nivelurilor taxelor provizorii, sumele asigurate provizoriu care depășesc nivelul definitiv al taxei antidumping ar trebui eliberate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de acid citric și citrat trisodic dihidrat încadrat la codurile NC

2918 14 00 și ex 2918 15 00 (cod TARIC 2918 15 00 10) originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco-frontieră comunitară, înainte de vămuire, se stabilește după cum urmează pentru produsele descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare:

Societatea	Taxă antidumping (%)	Codul adițional TARIC
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd – N° 73, Daqing Road, Bengbu City 233010, Anhui Province, PRC	35,7	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd – West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, Jiangsu province, PRC	8,3	A875
RZBC Co., Ltd – N° 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province, PRC	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co., Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong Province, PRC	36,8	A877
TTCA Co., Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province, PRC	42,7	A878
Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsu Province, PRC	32,6	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd, No. 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong Province, PRC	6,6	A880
Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong Province, PRC	33,8	A882
Toate celelalte societăți	42,7	A999

(3) Fără a aduce atingere primului alineat, taxa antidumping definitivă nu se aplică la importurile puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 2.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

(1) Importurile declarate pentru punerea în liberă circulație, facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și ale căror denumiri figurează în Decizia 2008/899/CE, astfel cum este modificată periodic, sunt exceptate de la taxa antidumping instituită prin articolul 1, cu condiția ca:

- (a) importurile să fie fabricate, transportate și facturate direct de societățile în cauză primului client independent din Comunitate; și
- (b) astfel de importuri să fie însoțite de o factură conformă cu angajamentul, adică o factură comercială care conține cel puțin elementele și declarația prevăzută în anexa la prezentul regulament; și
- (c) mărfurile declarate și prezentate în vamă să corespundă precis descrierii din factura conformă cu angajamentul.

(2) Se instituie o taxă vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație:

(a) oricând se stabilește, în legătură cu importurile descrise la alineatul (1), că una sau mai multe condiții indicate la alineatul respectiv nu sunt respectate; sau

(b) când Comisia își retrage acceptul angajamentului, în conformitate cu articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 printr-un regulament sau o decizie care se referă la anumite tranzacții și declară nule facturile conforme cu angajamentul corespunzătoare.

Articolul 3

Sumele asigurate prin taxa antidumping provizorie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 488/2008 se colectează definitiv la nivelul taxei definitive instituite în conformitate cu articolul 1 din prezentul regulament. Sumele asigurate care depășesc valoarea taxei definitive se eliberează.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
H. NOVELLI

ANEXĂ

Următoarele elemente se indică în factura comercială de însoțire a vânzărilor societăților către Comunitate a mărfurilor supuse angajamentului:

1. Titlul „FACTURĂ COMERCIALĂ DE ÎNSOȚIRE A MĂRFURILOR SUPUSE UNUI ANGAJAMENT”.
 2. Denumirea societății care emite factura comercială.
 3. Numărul facturii comerciale.
 4. Data emiterii facturii comerciale.
 5. Codul suplimentar TARIC sub care mărfurile înscrise pe factură vor fi vămuite la frontiera comunitară.
 6. Descrierea exactă a mărfurilor, care să includă:
 - numărul de cod al produsului (NCP) utilizat pentru angajament;
 - descrierea detaliată a mărfurilor care corespund NCP în cauză;
 - numărul de cod al produsului societății (CPC);
 - codul TARIC;
 - cantitatea (a se indica în tone).
 7. Descrierea termenilor vânzării, care să includă:
 - prețul pe tonă;
 - termenele de plată aplicabile;
 - termenele de livrare aplicabile;
 - reducerile și rabaturile totale.
 8. Denumirea societății care acționează ca importator în Comunitate către care factura comercială de însoțire a mărfurilor supuse unui angajament este emisă direct de societate.
 9. Numele persoanei responsabile din partea societății care a emis factura comercială și următoarea declarație semnată:

„Subsemnatul certific prin prezenta faptul că vânzarea pentru export direct către Comunitatea Europeană a mărfurilor descrise în prezenta factură se efectuează în domeniul de aplicare și conform termenilor Angajamentului asumat de [SOCIETATEA] și acceptat de Comisia Europeană prin Decizia 2008/899/CE. Subsemnatul, declar că informațiile înscrise în prezenta factură sunt complete și corecte.”
-

REGULAMENTUL (CE) NR. 1194/2008 AL COMISIEI**din 2 decembrie 2008****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 3 decembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MA	56,3
	TR	106,2
	ZZ	81,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	59,1
	TR	146,5
	ZZ	124,3
0709 90 70	JO	230,6
	MA	71,0
	TR	108,7
	ZZ	136,8
0805 10 20	BR	44,6
	TR	57,3
	ZA	44,6
	ZZ	48,8
0805 20 10	MA	65,0
	TR	65,0
	ZZ	65,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	49,2
	IL	74,6
	TR	60,2
	ZZ	61,3
0805 50 10	MA	64,0
	TR	61,7
	ZA	79,4
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	73,2
	MK	33,4
	US	110,9
	ZA	114,6
0808 20 50	ZZ	81,4
	CN	49,8
	TR	103,0
	US	147,8
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1195/2008 AL COMISIEI**din 2 decembrie 2008**

de aprobare a unor modificări care nu sunt minore ale caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Scottish Farmed Salmon (IGP)]

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) primul paragraf și în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a examinat cererea Regatului Unit de aprobare a modificărilor elementelor din caietul de sarcini al indicației geografice protejate „Scottish Farmed Salmon”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2400/96 al Comisiei ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1437/2004 ⁽³⁾.

- (2) Întrucât modificările în cauză nu sunt minore în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾, în temeiul articolului 6 alineatul (2) primul paragraf din respectivul regulament. Deoarece nicio declarație de opoziție nu a fost notificată Comisiei în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, modificările trebuie aprobate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se aprobă modificările caietului de sarcini publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽²⁾ JO L 327, 18.12.1996, p. 11.

⁽³⁾ JO L 265, 12.8.2004, p. 3.

⁽⁴⁾ JO C 76, 27.3.2008, p. 28.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.7. Pești, moluște, crustacee proaspete și produse derivate

REGATUL UNIT

Scottish Farmed Salmon (IGP)

REGULAMENTUL (CE) NR. 1196/2008 AL COMISIEI**din 2 decembrie 2008****de stabilire a coeficienților aplicabili cerealelor exportate sub formă de Scotch whisky pentru perioada 2008/2009**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

perioadă medie de maturare pentru Scotch whisky (whisky scoțian) a fost, în 2007, de opt ani.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

(3) Prin urmare, este necesar să se fixeze coeficienții pentru perioada 1 octombrie 2008–30 septembrie 2009.

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 162 alineatul (3),

(4) Articolul 10 din Protocolul nr. 3 la Acordul privind Spațiul Economic European exclude acordarea restituirilor la exportul către Liechtenstein, Islanda și Norvegia. În plus, Comunitatea a încheiat acorduri cu anumite țări terțe care prevăd eliminarea restituirilor la export. În consecință, este necesar, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1670/2006, ca aceste aspecte să fie luate în considerare la calcularea coeficientului pentru perioada 2008/2009,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1670/2006 al Comisiei din 10 noiembrie 2006 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1784/2003 al Consiliului în ceea ce privește stabilirea și acordarea de restituiri adaptate pentru cerealele exportate sub forma anumitor băuturi spirtoase ⁽²⁾, în special articolul 5,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

întrucât:

Articolul 1

(1) În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1670/2006, cantitățile de cereale pentru care se acordă restituirea sunt cantitățile de cereale puse sub control și distilate, cărora li se aplică un coeficient stabilit anual pentru fiecare stat membru în cauză. Acest coeficient exprimă raportul existent între cantitățile totale exportate și cantitățile totale comercializate din băutura spirtoasă respectivă, pe baza tendinței constatate în evoluția acestor cantități pe parcursul numărului de ani corespunzător perioadei medii de maturare a băuturii spirtoase în cauză.

Coeficienții menționați la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1670/2006 aplicabili, pentru perioada 1 octombrie 2008–30 septembrie 2009, cerealelor utilizate în Regatul Unit pentru fabricarea de Scotch whisky sunt stabiliți în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

(2) Pe baza informațiilor furnizate de Regatul Unit referitoare la perioada 1 ianuarie–31 decembrie 2007, această

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 1 octombrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 312, 11.11.2006, p. 33.

ANEXĂ

Coefficienți aplicabili Regatului Unit

Perioada de aplicare	Coeficient aplicabil	
	orzului transformat în malț utilizat la fabricarea whisky-ului din malț (malt whisky)	cerealelor utilizate la fabricarea whisky-ului din cereale (grain whisky)
De la 1 octombrie 2008 la 30 septembrie 2009	0,235	0,234

REGULAMENTUL (CE) NR. 1197/2008 AL COMISIEI**din 1 decembrie 2008****de interzicere a pescuitului de merluciu în apele comunitare din zonele IIa și IV de către navele aflate sub pavilionul Olandei**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/2008 al Consiliului din 16 ianuarie 2008 de stabilire, pentru 2008, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pești și grupe de stocuri de pești, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor ⁽³⁾ stabilește cotele pentru 2008.
- (2) În conformitate cu informațiile primite de Comisie, capturile din stocul menționat în anexa la prezentul regulament realizate de către navele aflate sub pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în statul membru respectiv au epuizat cota alocată pentru 2008.

- (3) Prin urmare, este necesară interzicerea pescuitului din stocul respectiv, precum și a păstrării la bord, a transbordării și a debarcării de pește din acest stoc,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Epuizarea cotei**

Cota de pescuit alocată, pentru 2008, statului membru menționat în anexa la prezentul regulament pentru stocul indicat în aceeași anexă se consideră ca fiind epuizată începând cu data stabilită în anexa menționată.

*Articolul 2***Interdicții**

Pescuitul din stocul menționat în anexa la prezentul regulament, realizat de nave aflate sub pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în statul membru respectiv este interzis începând cu data stabilită în anexă. După această dată se interzice păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea de pește din stocul menționat, capturat de către navele respective.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO L 19, 23.1.2008, p. 1.

ANEXĂ

Nr.	63/T&Q
Stat membru	NDL
Stoc	HKE/2AC4-C
Specie	Merluciu (<i>Merluccius merluccius</i>)
Zonă	apele CE din zonele IIa și IV
Data	9.10.2008

REGULAMENTUL (CE) NR. 1198/2008 AL COMISIEI**din 1 decembrie 2008****de stabilire a unei interdicții privind pescuitul de fletan negru în NAFO 3 LMNO de către navele aflate sub pavilionul Estoniei**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/2008 al Consiliului din 16 ianuarie 2008 de stabilire, pentru 2008, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pești și grupe de stocuri de pești, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor ⁽³⁾, stabilește cotele pentru anul 2008.
- (2) În conformitate cu informațiile primite de Comisie, capturile din stocul menționat în anexa la prezentul regulament, realizate de către navele aflate sub pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în statul membru respectiv, au epuizat cota alocată pentru 2008.

- (3) Prin urmare, este necesară interzicerea pescuitului din stocul respectiv, precum și a păstrării la bord, a transbordării și a debarcării de pește din acest stoc,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Epuizarea cotei**

Cota de pescuit alocată pentru 2008 statului membru menționat în anexa la prezentul regulament, pentru stocul indicat în această anexă, se consideră epuizată de la data stabilită în anexa menționată.

*Articolul 2***Interdicții**

Pescuitul din stocul menționat în anexa la prezentul regulament, realizat de nave aflate sub pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau înmatriculate în statul membru respectiv, este interzis începând cu data stabilită în anexă. Se interzic păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea de pește din stocul respectiv, capturat de navele în cauză, după data indicată.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO L 19, 23.1.2008, p. 1.

ANEXĂ

Nr.	52/T&Q
Stat membru	EST
Stoc	GHL/N3LMNO
Specie	Fletan negru (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Zonă	NAFO 3LMNO
Data	18.9.2008

REGULAMENTUL (CE) NR. 1199/2008 AL COMISIEI**din 2 decembrie 2008****privind eliberarea licențelor de import pentru usturoi în subperioada 1 martie-31 mai 2009**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei din 31 august 2006 de stabilire a normelor comune pentru administrarea contingentelor tarifare de import pentru produsele agricole gestionate printr-un sistem de licențe de import ⁽²⁾, în special articolul 7 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 341/2007 al Comisiei ⁽³⁾ prevede deschiderea și modul de gestionare a contingentelor tarifare și instituie un sistem de licențe de import și certificate de origine pentru usturoi și alte produse agricole importate din țări terțe.
- (2) Cantitățile pentru care importatorii tradiționali și noi importatori au depus cereri de licențe „A” în cursul primelor cinci zile lucrătoare ulterioare celei de a cincisprezecea zile din noiembrie 2008, în temeiul articolului

10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 341/2007, depășesc cantitățile disponibile pentru produsele originare din China, Argentina și din toate țările terțe, altele decât China și Argentina.

- (3) Prin urmare, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2007, este necesar să se stabilească în ce măsură pot fi aprobate cererile de licențe „A” trimise Comisiei până cel târziu la sfârșitul lunii noiembrie 2008 în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 341/2007,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cererile de licențe de import „A”, depuse în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 341/2007 în cursul primelor cinci zile lucrătoare ulterioare celei de a cincisprezecea zile din noiembrie 2008 și trimise Comisiei până cel târziu la sfârșitul lunii noiembrie 2008, se aprobă în funcție de procente din cantitățile solicitate care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 238, 1.9.2006, p. 13.

⁽³⁾ JO L 90, 30.3.2007, p. 12.

ANEXĂ

Origine	Număr de ordine	Coeficient de atribuire
Argentina		
— Importatori tradiționali	09.4104	78,613107 %
— Noi importatori	09.4099	1,125730 %
China		
— Importatori tradiționali	09.4105	22,581466 %
— Noi importatori	09.4100	0,460126 %
Alte țări terțe		
— Importatori tradiționali	09.4106	100 %
— Noi importatori	09.4102	18,349317 %

REGULAMENTUL (CE) NR. 1200/2008 AL COMISIEI**din 2 decembrie 2008****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1186/2008 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor începând cu 1 decembrie 2008**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei din 28 iunie 1996 privind normele de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului în ceea ce privește taxele la import în sectorul cerealelor ⁽²⁾, în special articolul 2 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Taxele de import în sectorul cerealelor aplicabile începând cu 1 decembrie 2008 au fost stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1186/2008 al Comisiei ⁽³⁾.

- (2) Având în vedere că media calculată a taxelor de import prezintă o diferență de 5 EUR/t față de taxa stabilită, trebuie să se efectueze ajustarea corespunzătoare a taxelor de import stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1186/2008.

- (3) Este necesară modificarea, în consecință, a Regulamentului (CE) nr. 1186/2008,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I și II la Regulamentul (CE) nr. 1186/2008 se înlocuiesc cu textul din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 decembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 161, 29.6.1996, p. 125.⁽³⁾ JO L 319, 29.11.2008, p. 56.

ANEXA I

Taxe la import pentru produsele menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 aplicabile de la 3 decembrie 2008

Cod NC	Descrierea mărfurilor	Taxa la import ⁽¹⁾ (în EUR/t)
1001 10 00	GR Â U dur de calitate superioară	0,00
	de calitate medie	0,00
	de calitate inferioară	0,00
1001 90 91	GR Â U comun, pentru sămânță	0,00
ex 1001 90 99	GR Â U comun de calitate superioară, altul decât pentru sămânță	0,00
1002 00 00	SE C A R Ă	35,10
1005 10 90	P O R U M B pentru sămânță, altul decât hibrid	27,72
1005 90 00	P O R U M B, altul decât pentru sămânță ⁽²⁾	27,72
1007 00 90	S O R G cu boabe, altul decât hibrid, destinat însămânțării	35,10

⁽¹⁾ Pentru mărfurile care intră în Comunitate prin Oceanul Atlantic sau prin Canalul de Suez, importatorul poate beneficia, în aplicarea articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei, de o reducere a taxelor, în valoare de:

- 3 EUR/t, dacă portul de descărcare se află la Marea Mediterană,
- 2 EUR/t, dacă portul de descărcare se află în Danemarca, Estonia, Irlanda, Letonia, Lituania, Polonia, Finlanda, Suedia, Regatul Unit sau pe coasta atlantică a Peninsulei Iberice.

⁽²⁾ Importatorul poate beneficia de o reducere forfetară de 24 EUR/t atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei.

ANEXA II

Elemente pentru calcularea taxelor prevăzute în anexa I

28.11.2008-1.12.2008

1. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96:

(EUR/t)

	Grâu comun ⁽¹⁾	Porumb	Grâu dur de calitate superioară	Grâu dur de calitate medie ⁽²⁾	Grâu dur de calitate inferioară ⁽³⁾	Orz
Bursa	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Cotația	190,56	108,51	—	—	—	—
Prețul FOB USA	—	—	241,10	231,10	211,10	114,32
Primă pentru Golf	—	10,79	—	—	—	—
Primă pentru Marile Lacuri	27,27	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Primă pozitivă încorporată de 14 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].⁽²⁾ Primă negativă de 10 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].⁽³⁾ Primă negativă de 30 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].

2. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96:

Taxă de navlu: Golful Mexic-Rotterdam: 11,45 EUR/t

Taxă de navlu: Marile Lacuri-Rotterdam: 8,98 EUR/t

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/102/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 19 noiembrie 2008

de modificare a Directivei 79/409/CEE a Consiliului privind conservarea păsărilor sălbatice, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 79/409/CEE ⁽³⁾ prevede că anumite măsuri se adoptă în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁴⁾.

(2) Decizia 1999/468/CE a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE a Consiliului ⁽⁵⁾, care a introdus procedura de reglementare cu control pentru adoptarea măsurilor cu caracter general și care sunt destinate să modifice unele elemente neesențiale ale unui act de bază adoptat în conformitate cu procedura menționată la articolul 251 din tratat, printre altele prin eliminarea unora dintre acele elemente sau prin completarea actului cu noi elemente neesențiale.

(3) În conformitate cu declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei ⁽⁶⁾ privind Decizia 2006/512/CE a Consiliului în sensul aplicării procedurii de reglementare cu control actelor adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat care sunt deja în vigoare, aceste acte trebuie să fie adaptate în conformitate cu procedurile aplicabile.

(4) În ceea ce privește Directiva 79/409/CEE, Comisia ar trebui să fie împuternicită, în special, să modifice anumite anexe în funcție de progresele științifice și tehnice. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale Directivei 79/409/CEE, printre altele prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(5) Prin urmare, Directiva 79/409/CEE ar trebui modificată în consecință.

(6) Deoarece modificările aduse Directivei 79/409/CEE prin prezenta directivă sunt de natură tehnică și privesc numai procedura comitetului, nu este necesară transpunerea acestora de către statele membre. Prin urmare, nu este necesar să se prevadă dispoziții în acest sens,

⁽¹⁾ JO C 211, 19.8.2008, p. 46.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 8 iulie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 octombrie 2008.

⁽³⁾ JO L 103, 25.4.1979, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽⁵⁾ JO L 200, 22.7.2006, p. 11.

⁽⁶⁾ JO C 255, 21.10.2006, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 79/409/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Se adoptă modificările necesare pentru adaptarea anexelor I și V la progresele tehnice și științifice și modificările menționate la articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 17 alineatul (2).”

2. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru adaptarea la progresele tehnice și științifice.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.”

Articolul 2

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 19 noiembrie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J.-P. JOUYET

DIRECTIVA 2008/106/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 19 noiembrie 2008****privind nivelul minim de formare a navigatorilor (reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2001/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind nivelul minim de formare a navigatorilor ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod substanțial ⁽⁴⁾. Deoarece acum sunt operate noi modificări la respectiva directivă, ar trebui, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea prevederilor în cauză.

(2) Măsurile luate la nivelul Comunității în domeniul siguranței maritime și al prevenirii poluării pe mare ar trebui să fie în conformitate cu normele și standardele adoptate la nivel internațional.

(3) Pentru a menține și dezvolta nivelul cunoștințelor și al competențelor navigatorilor din Comunitate, este important să se acorde atenția corespunzătoare formării și statutului navigatorilor în Comunitate.

(4) Pentru acordarea certificatelor de competență profesională navigatorilor ar trebui asigurat un nivel consecvent al formării, în interesul siguranței maritime.

(5) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽⁵⁾ se aplică profesiilor din domeniul maritim, care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Aceasta contribuie la facilitarea respectării obligațiilor instituite prin tratat, desființând barierele în calea liberei circulații a persoanelor și a serviciilor între statele membre.

(6) Recunoașterea reciprocă a diplomelor și a certificatelor prevăzută de Directiva 2005/36/CE nu garantează întotdeauna un nivel de formare standardizat pentru toți navigatorii care servesc la bordul navelor ce arborează pavilionul unui stat membru. Cu toate acestea, acest lucru este esențial din punctul de vedere al siguranței maritime.

(7) Este, prin urmare, esențial să se definească un nivel minim de formare pentru navigatorii din Comunitate. Acel nivel ar trebui să se bazeze pe standardele de formare deja adoptate la nivel internațional, și anume Convenția din 1978 a Organizației Maritime Internaționale (OMI) privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (Convenția STCW), astfel cum a fost revizuită în 1995. Toate statele membre sunt părți la această convenție.

(8) Statele membre pot să stabilească standarde cu nivel mai ridicat decât standardele minime stabilite prin Convenția STCW și prin prezenta directivă.

(9) Regulile Convenției STCW, anexate la prezenta directivă, ar trebui să fie suplimentate cu prevederile obligatorii conținute în partea A din Codul privind pregătirea navigatorilor, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart (Codul STCW). Partea B din Codul STCW cuprinde orientări recomandate destinate să ajute statele părți la Convenția STCW și persoanele implicate în implementarea, aplicarea sau executarea măsurilor acestora să asigure efecte depline convenției într-un mod uniform.

⁽¹⁾ JO C 151, 17.6.2008, p. 35.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 17 iunie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2008.

⁽³⁾ JO L 136, 18.5.2001, p. 17.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa III partea A.

⁽⁵⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- (10) Pentru îmbunătățirea siguranței maritime și prevenirea poluării pe mare, prin prezenta directivă ar trebui stabilite dispoziții privind perioadele minime de odihnă pentru personalul de cart, în conformitate cu Convenția STCW. Aceste dispoziții ar trebui aplicate fără a aduce atingere prevederilor Directivei 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 referitoare la Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) ⁽¹⁾.
- (11) Statele membre ar trebui să adopte și să pună în aplicare măsuri speciale de prevenire și de sancționare a practicilor frauduloase legate de certificatele de competență și să depună în continuare eforturi în cadrul OMI, pentru a obține, la nivel mondial, acorduri stricte și aplicabile pentru combaterea acestor practici.
- (12) În scopul consolidării siguranței maritime și al prevenirii pierderilor de vieți omenești și a poluării maritime, este necesară îmbunătățirea comunicării între membrii echipajului la bordul navelor care navighează în apele Comunității.
- (13) Personalul de la bordul navelor de pasageri desemnat pentru a ajuta pasagerii în situații de urgență ar trebui să fie în măsură să comunice cu pasagerii.
- (14) Echipajele care servesc la bordul navelor-tanc, care transportă încărcături nocive sau poluante, ar trebui să fie în măsură să acționeze în mod eficient pentru prevenirea accidentelor și să facă față situațiilor de urgență. Este foarte important ca între comandant, ofițeri și personalul nebrețat să se stabilească o comunicare corespunzătoare, în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta directivă.
- (15) Este esențial să se asigure că navigatorii titulari ai unor certificate eliberate de țări terțe și care își efectuează serviciul pe nave comunitare au un nivel de calificare echivalent cu cel solicitat de Convenția STCW. Prezenta directivă ar trebui să definească proceduri și criterii comune pentru recunoașterea de către statele membre a certificatelor eliberate de țări terțe, pe baza standardelor privind formarea și certificarea adoptate în cadrul Convenției STCW.
- (16) În beneficiul siguranței pe mare, statele membre ar trebui să recunoască calificările care demonstrează nivelul cerut de formare numai când acestea sunt emise de către sau în numele statelor participante la Convenția STCW, cu privire la care Comitetul de Siguranță Maritimă (CSM) al OMI a stabilit că au aplicat sau continuă să aplice în întregime standardele stabilite în acea convenție. Pentru perioada intermediară, până când CSM va fi în măsură să efectueze o astfel de verificare, este necesară o procedură de recunoaștere preliminară a certificatelor.
- (17) Atunci când este cazul, instituttele maritime, programele și cursurile de formare trebuie să fie inspectate. În consecință, este necesar să se stabilească criteriile pentru astfel de inspecții.
- (18) Comisia ar trebui să fie asistată de către un comitet în realizarea sarcinilor legate de recunoașterea certificatelor emise de instituttele de formare sau administrațiile dintr-un stat terț.
- (19) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ ar trebui să acorde asistență Comisiei pentru a verifica dacă statele membre respectă cerințele prevăzute în prezenta directivă.
- (20) Statele membre, ca autorități portuare, sunt solicitate să întărească siguranța și să prevină poluarea în apele teritoriale ale Comunității, prin inspecții prioritare ale navelor care arborează pavilionul unui stat terț care nu a ratificat Convenția STCW, asigurându-se astfel că navele care arborează pavilionul unui stat terț nu beneficiază de un tratament mai favorabil.
- (21) Este indicat ca în prezenta directivă să fie incluse dispoziții cu privire la controlul statului portului, până la modificarea Directivei 95/21/CE ⁽³⁾ privind controlul statului portului în ceea ce privește navele, cu scopul de a transfera directivei în cauză dispozițiile pentru controlul statului portului care sunt incluse în prezenta directivă.
- (22) Este necesară asigurarea procedurilor de adaptare a prezentei directive la schimbările din convențiile și codurile internaționale.
- (23) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive sunt adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁴⁾.
- (24) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice prezenta directivă cu scopul de a aplica, în sensul prezentei directive, modificările ulterioare ale codurilor internaționale și orice modificare relevantă a legislației comunitare. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (25) Noile elemente introduse în prezenta directivă se referă numai la procedurile comitetelor. Prin urmare, acestea nu trebuie să fie transpuse de către statele membre.

⁽¹⁾ JO L 167, 2.7.1999, p. 33.

⁽²⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO L 157, 7.7.1995, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (26) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele pentru transpunerea în dreptul intern a directivelor prezentate în anexa III partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. prin „comandant” se înțelege persoana care deține comanda navei;
2. prin „ofițer” se înțelege un membru al echipajului, altul decât comandantul, desemnat în această funcție în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative naționale sau, în absența unei astfel de desemnări, prin acord colectiv sau cutumă;
3. prin „ofițer de punte” se înțelege un ofițer calificat în conformitate cu prevederile capitolului II din anexa I;
4. prin „ofițer secund” se înțelege ofițerul următor în rang după comandant, căruia îi revine comanda navei în cazul incapacității comandantului;
5. prin „ofițer mecanic” se înțelege un ofițer calificat în conformitate cu prevederile de la capitolul III al anexei I;
6. prin „șef mecanic” se înțelege ofițerul mecanic principal, responsabil cu propulsia mecanică și cu operarea și întreținerea instalațiilor mecanice și electrice ale navei;
7. prin „ofițer mecanic secund” se înțelege ofițerul mecanic următor în rang după șeful mecanic, căruia îi revine responsabilitatea propulsiei mecanice, precum și a operării și a întreținerii instalațiilor mecanice și electrice ale navei, în cazul incapacității șefului mecanic;
8. prin „ofițer mecanic aspirant” se înțelege o persoană care se instruieste pentru a deveni ofițer mecanic și care este desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege sau cu normele administrative naționale;
9. prin „radiooperator” se înțelege o persoană care este titularul unui certificat corespunzător emis sau recunoscut de autoritățile competente, în baza prevederilor regulamentelor radiocomunicațiilor;
10. prin „personal nebrevetat” se înțelege un membru al echipajului, altul decât comandantul sau un ofițer;
11. prin „navă maritimă” se înțelege o navă, alta decât cele care navighează exclusiv în apele interioare sau foarte apropiate de apele protejate ori în zonele în care se aplică regulamentele portuare;
12. prin „navă care arborează pavilionul unui stat membru” se înțelege o navă înregistrată într-un stat membru și care arborează pavilionul acestuia în conformitate cu legislația sa; o navă care nu corespunde acestei definiții este considerată ca o navă care arborează pavilionul unui stat terț;
13. prin „voiaje costiere” se înțelege voiajele în vecinătatea unui stat membru, așa cum sunt definite de acel stat membru;
14. prin „putere de propulsie” se înțelege puterea de ieșire nominală continuă maximă totală, în kilowați, a tuturor mecanismelor de propulsie principale ale navei, care este înscrisă pe certificatul de înmatriculare al navei sau pe un alt document oficial;
15. prin „tanc petrolier” se înțelege o navă construită și utilizată pentru transportul încărcăturilor de petrol și de produse petroliere în vrac;
16. prin „tanc pentru transportul produselor chimice” se înțelege o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui produs lichid enumerat în capitolul 17 din Codul internațional al produselor chimice în vrac, în versiunea sa actualizată;
17. prin „tanc pentru transportul gazelor lichefiate” se înțelege o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui gaz lichefiat sau al oricărui produs enumerat în capitolul 19 din Codul internațional al transportatorilor de gaze, în versiunea sa actualizată;
18. prin „regulamentele radiocomunicațiilor” se înțelege regulamentele radiocomunicațiilor revizuite, adoptate la Conferința radio administrativă mondială pentru serviciul mobil, în versiunea lor actualizată;
19. prin „navă de pasageri” se înțelege o navă maritimă care transportă mai mult de 12 pasageri;
20. prin „navă de pescuit” se înțelege un vas utilizat pentru prinderea peștelui sau a altor resurse vii marine;
21. prin „Convenția STCW” se înțelege Convenția Organizației Maritime Internaționale (OMI) privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978, aceasta aplicându-se în situațiile relevante ținându-se seama de dispozițiile tranzitorii din articolul VII și din regula I/15 din convenție și incluzând, după caz, dispozițiile aplicabile din Codul STCW, toate aceste dispoziții fiind aplicate în versiunea lor actualizată;
22. „responsabilitățile radio” includ, după caz, efectuarea cartului și întreținerea tehnică și reparațiile tehnice realizate în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor, Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1974 (SOLAS 74) și, la latitudinea fiecărui stat membru, recomandările pertinente ale OMI, în versiunea lor actualizată;

23. prin „navă de pasageri ro-ro” se înțelege o navă de pasageri cu spații pentru încărcătură ro-ro sau spații de categorie specială, astfel cum sunt definite în SOLAS 74, în versiunea sa actualizată;
24. prin „Codul STCW” se înțelege Codul privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (STCW), astfel cum a fost adoptat prin Rezoluția 2 la Conferința părților STCW din 1995, în versiunea sa actualizată;
25. prin „funcție” se înțelege un grup de sarcini, îndatoriri și responsabilități, așa cum sunt prevăzute în Codul STCW, necesare pentru operarea navei, ocrotirea vieții omenești pe mare sau protecția mediului marin;
26. prin „companie” se înțelege proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană, cum ar fi managerul sau navlositorul navei nude, care a preluat responsabilitatea în ceea ce privește operarea navei de la proprietarul navei și care, prin asumarea unei astfel de responsabilități, a fost de acord să preia toate îndatoririle și responsabilitățile impuse companiei de prezenta directivă;
27. prin „certificat corespunzător” se înțelege un certificat emis și atestat în conformitate cu prezenta directivă și care atestă capacitatea titularului legal al acestuia de a servi și îndeplini funcțiile care decurg din nivelul de responsabilitate specificat în certificat, pe o navă care are tipul, tonajul, puterea și mijloacele de propulsie specificate, în timp ce aceasta este angajată în călătoria specifică respectivă;
28. prin „stagiul de imbarcare” se înțelege serviciul la bordul unei nave relevant pentru emiterea unui certificat sau a altei calificări;
29. prin „aprobat” se înțelege aprobarea dată de un stat membru în conformitate cu prezenta directivă;
30. prin „stat terț” se înțelege orice stat care nu este stat membru;
31. prin „lună” se înțelege o lună calendaristică sau 30 de zile cumulate din perioade care sunt mai mici de o lună.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică navigatorilor menționați în această directivă, care servesc la bordul navelor maritime ce arborează pavilionul unui stat membru, cu excepția:

- (a) navelor de război, a auxiliarelor navale sau a altor nave deținute sau care sunt folosite de un stat membru și angajate numai în servicii guvernamentale necomerciale;
- (b) navelor de pescuit;
- (c) iahturilor de agrement care nu sunt implicate în comerț;
- (d) navelor din lemn de construcție primitivă.

Articolul 3

Formarea și certificarea

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că navigatorii care servesc pe navele menționate la articolul 2 primesc o formare minimă în conformitate cu cerințele Convenției STCW, astfel cum este stabilit în anexa I la prezenta directivă, și sunt titulari de certificate astfel cum sunt definite la articolul 4 sau de certificate corespunzătoare, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 27.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că acei membri ai echipajului care trebuie să fie titulari ai unui certificat în conformitate cu regula III/10.4 din SOLAS 74 sunt formați și dispun de un certificat în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 4

Certificatul

Prin „certificat” se înțelege un document valabil, indiferent de denumirea sa, emis de autoritatea competentă a unui stat membru sau cu autorizarea acesteia, în conformitate cu articolul 5 și cu cerințele enunțate în anexa I.

Articolul 5

Certificatele și atestatele

- (1) Certificatele sunt emise în conformitate cu articolul 11.
- (2) Certificatele pentru comandanți, ofițeri și radiooperatori de bord sunt atestate de statul membru așa cum prevede prezentul articol.
- (3) Certificatele se eliberează în conformitate cu regula I/2 alineatul (1) din Convenția STCW.
- (4) În ceea ce privește radiooperatorii de bord, statele membre pot:
 - (a) să includă, în vederea examinării pentru eliberarea unui certificat conform regulamentelor radiocomunicațiilor, cunoștințele suplimentare necesare prevăzute de regulile aplicabile;
 - (b) să emită un certificat separat care să indice că titularul are cunoștințele suplimentare cerute de regulamentele aplicabile.
- (5) La latitudinea unui stat membru, atestatele pot fi incluse în formatul certificatelor eliberate, așa cum prevede secțiunea A-I/2 din Codul STCW. Dacă este astfel inclus, formularul utilizat este cel prezentat în secțiunea A-I/2 alineatul (1). Dacă este emis în alt mod, formularul utilizat pentru atestate este cel prezentat la alineatul (2) din secțiunea respectivă. Atestatele se eliberează în conformitate cu articolul VI alineatul (2) din Convenția STCW.

(6) Un stat membru care recunoaște un certificat conform procedurii prevăzute la articolul 19 alineatul (2) atestă acel certificat pentru recunoașterea sa. Forma atestatului este cea prezentată în Codul STCW secțiunea A-I/2 alineatul (3).

(7) Atestatele prevăzute la alineatele (5) și (6):

(a) pot fi emise ca documente separate;

(b) au fiecare atribuit un număr unic, cu excepția atestatelor care confirmă eliberarea unui certificat, cărora li se poate atribui același număr cu cel al certificatului respectiv, cu condiția ca acel număr să fie unic; și

(c) expiră fiecare imediat ce certificatul atestat a expirat sau a fost retras, suspendat sau anulat de statul membru sau statul terț care le-a emis și, în orice caz, într-o perioadă de cinci ani de la data emiterii lor.

(8) Funcția în care titularul unui certificat este autorizat să servească la bordul navei este specificată în formularul atestatului în termeni identici cu cei utilizați în cerințele de echipaj minim aplicabile în statul membru respectiv.

(9) Un stat membru poate utiliza un formular diferit de formularul prezentat în secțiunea A-I/2 a Codului STCW, cu condiția ca cel puțin informațiile necesare să fie furnizate în caractere latine și cifre arabe, ținând seama de variațiile permise conform secțiunii A-I/2.

(10) Sub rezerva articolului 19 alineatul (7), originalul oricărui certificat cerut de prezenta directivă trebuie să fie disponibil la bordul navei pe care servește titularul acestuia.

Articolul 6

Cerințe privind formarea

Formarea impusă în temeiul articolului 3 se efectuează într-o modalitate care să permită dobândirea cunoștințelor teoretice și a aptitudinilor practice prevăzute în anexa I, în special în privința utilizării echipamentului de salvare a vieților și de stingere a incendiilor, și este aprobată de autoritatea competentă sau de organismul desemnat de fiecare stat membru.

Articolul 7

Principii care guvernează voiajele costiere

(1) În definirea voiajelor costiere, statele membre nu impun navigatorilor care servesc la bordul navelor care au dreptul să arboreze pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW și care sunt angajate în astfel de voiaje cerințe privind formarea, experiența sau certificarea, într-un mod care are drept consecință cerințe mai severe pentru acești navigatori decât pentru navigatorii care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul statului respectiv. În nici un caz un stat membru nu impune, pentru navigatorii care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW, cerințe mai severe

în raport cu dispozițiile prezentei directive cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere.

(2) În ceea ce privește navele autorizate să arboreze pavilionul unui stat membru, angajate în mod regulat în voiaje costiere în apropierea coastei unui alt stat membru sau a unui alt stat parte la Convenția STCW, statul membru al cărui pavilion o navă are dreptul să-l arboreze prescrie cerințe pentru formarea, experiența și certificarea navigatorilor care servesc pe astfel de nave de un nivel cel puțin egal cu cele ale statului membru sau ale unui alt stat parte la Convenția STCW lângă a cărei coastă este angajată nava, cu condiția ca ele să nu fie mai severe în raport cu dispozițiile prezentei directive cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere. Navigatorii care servesc pe o navă care își prelungește voiajul peste ceea ce un stat membru definește ca fiind un voiaj costier și care intră în ape care nu sunt prevăzute în această definiție trebuie să îndeplinească cerințele corespunzătoare din prezenta directivă.

(3) Un stat membru poate oferi unei nave care are dreptul să arboreze pavilionul său avantajele prevederilor pentru voiajul costier din prezenta directivă atunci când este angajată regulat în largul coastei unei țări care nu este parte la Convenția STCW, în voiaje costiere, așa cum sunt acestea definite de acel stat membru.

(4) La decizia cu privire la definirea voiajelor costiere și la condițiile de pregătire și formare cerute în acest domeniu în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3), statele membre comunică Comisiei detaliile referitoare la dispozițiile pe care le-au adoptat.

Articolul 8

Prevenirea fraudei și a altor practici ilegale

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare măsurile necesare pentru prevenirea și sancționarea fraudei și a altor practici ilegale privind procedura de certificare sau certificatele eliberate și atestate de autoritățile lor competente și prevăd sancțiuni care trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre desemnează autoritățile naționale competente pentru a identifica și a combate fraudă și alte practici ilegale și pentru a face schimb de informații cu autoritățile competente ale altor state membre și ale țărilor terțe cu privire la eliberarea certificatelor pentru navigatori.

Statele membre informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

Statele membre informează, de asemenea, de îndată, orice țară terță cu care au încheiat un protocol de recunoaștere în conformitate cu regula I/10 punctul 1.2 din Convenția STCW cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

(3) La cererea statului membru gazdă, autoritățile competente ale unui alt stat membru prezintă o confirmare sau o înfirmare scrisă a autenticității certificatelor navigatorilor, a atestatelor corespunzătoare sau a oricărei alte evidențe documentare referitor la formare, eliberate în respectivul alt stat membru.

Articolul 9

Sancțiuni sau măsuri disciplinare

(1) Statele membre stabilesc procesele și procedurile pentru investigarea imparțială a oricăror incompetențe, fapte sau omisiuni raportate, care pot constitui amenințări directe la siguranța vieții sau a proprietății pe mare sau a mediului marin, din partea titularilor de certificate sau atestate eliberate de către respectivul stat membru în legătură cu îndeplinirea sarcinilor legate de certificatele lor și pentru retragerea, suspendarea și anularea, din acest motiv, a unor astfel de certificate și pentru prevenirea fraudei.

(2) Fiecare stat membru prevede sancțiunile sau măsurile disciplinare pentru cazurile în care prevederile legislației naționale de punere în practică a prezentei directive nu sunt respectate în ceea ce privește navele care au drept să arboreze pavilionul său sau navigatorii certificați corespunzător de către acesta.

(3) Asemenea sancțiuni sau măsuri disciplinare sunt prevăzute și aplicate îndeosebi în cazurile în care:

- (a) o companie sau un comandant a angajat o persoană care nu deține certificatul prevăzut de prezenta directivă;
 - (b) un comandant a autorizat ca o persoană care nu este titulară a certificatului cerut, a dispensei valabile sau care nu are documentele doveditoare cerute de articolul 19 alineatul (7) să exercite o funcție sau să servească într-o calitate care, conform prezentei directive, trebuie încredințată unei persoane care deține un certificat corespunzător; sau
 - (c) o persoană a obținut prin fraudă sau documente falsificate un angajament pentru a îndeplini o funcție sau un serviciu la orice nivel de competență, care, conform prezentei directive, trebuie să fie îndeplinit(ă) de o persoană care deține un certificat sau o dispensă.
- (4) Statele membre în jurisdicția cărora se află o companie sau o persoană care este considerată din motive clare ca fiind responsabilă sau având cunoștință despre orice aparentă încălcare a prezentei directive prevăzută la alineatul (3) cooperează cu oricare alt stat membru sau altă parte la Convenția STCW care le informează cu privire la intenția sa de a iniția o acțiune în cadrul jurisdicției sale.

Articolul 10

Standarde de calitate

- (1) Fiecare stat membru garantează că:
- (a) toate activitățile de formare, evaluare a competenței, eliberare a certificatelor și a atestatelor și de revalidare efectuate prin organisme sau entități neguvernamentale aflate sub autoritatea sa sunt supravegheate continuu printr-un sistem de standarde de calitate pentru a asigura îndeplinirea unor obiective definite, inclusiv cele referitoare la calificările și experiența instructorilor și a evaluatorilor;
 - (b) atunci când organismele sau entitățile guvernamentale realizează astfel de activități, există un sistem de standarde de calitate;
 - (c) obiectivele pregătirii și formării, precum și standardele de competență aferente și care urmează să fie îndeplinite sunt clar definite și sunt identificate niveluri de cunoștințe, înțelegere sau calificare corespunzătoare pentru examinările și evaluările impuse conform Convenției STCW;
 - (d) domeniile de aplicare ale standardelor de calitate cuprind administrarea sistemelor de certificare, toate cursurile și programele de formare, examinările și evaluările efectuate de către sau sub autoritatea fiecărui stat membru, precum și calificările și experiența cerute instructorilor și evaluatorilor, având în vedere principiile, sistemele, controalele și reexaminările interne de asigurare a calității stabilite pentru a garanta atingerea obiectivelor definite.

Obiectivele și standardele de calitate aferente menționate la primul paragraf litera (c) pot fi specificate separat pentru diversele cursuri sau programe de formare și cuprind administrarea sistemului de certificare.

- (2) Statele membre garantează, de asemenea, că sunt efectuate evaluări independente ale acumulării de cunoștințe, înțelegere, aptitudini și competență și ale activităților de evaluare precum și ale administrării sistemului de certificare, la intervale de cel mult cinci ani, de persoane calificate care nu sunt implicate ele însele în activitățile respective, pentru a verifica dacă:
- (a) toate măsurile de control și de supraveghere la nivel intern, precum și acțiunile de urmărire respectă dispozițiile prevăzute și procedurile cu documente și asigură atingerea cu eficacitate a obiectivelor definite;
 - (b) rezultatele fiecărei evaluări independente sunt înregistrate în documente și prezentate celor responsabili cu domeniul de evaluare;
 - (c) au fost luate măsuri la timp pentru a corecta deficiențele.

(3) Un raport pentru fiecare evaluare efectuată în conformitate cu alineatul (2) este transmis Comisiei de către statul membru implicat, într-o perioadă de șase luni de la data evaluării.

Articolul 11

Standardele medicale – eliberarea și înregistrarea certificatelor

(1) Statele membre stabilesc standarde pentru starea sănătății navigatorilor, în special în ceea ce privește acuitatea vizuală și auzul.

(2) Statele membre garantează că certificatele sunt eliberate numai candidaților care respectă cerințele prezentului articol.

(3) Fiecare candidat la certificare trebuie să dovedească în mod satisfăcător:

- (a) identitatea sa;
 - (b) faptul că vârsta sa nu este mai mică decât cea prevăzută în regulile din anexa I, care au relevanță pentru certificatul solicitat;
 - (c) îndeplinirea standardelor privind starea de sănătate, stabilite de statul membru, în special în ceea ce privește acuitatea vizuală și auzul și faptul că posedă un document valabil care să ateste starea sa de sănătate, emis de un medic calificat, recunoscut de autoritatea competentă a statului membru;
 - (d) încheierea stagiului de îmbarcare maritim și a oricărei formări obligatorii aferente prevăzute în regulile din anexa I, care se referă la certificatul solicitat;
 - (e) respectarea standardelor de competență prevăzute în regulile din anexa I, care se referă la aptitudinile, funcțiile și nivelurile care urmează să fie indicate în atestat.
- (4) Fiecare stat membru își asumă răspunderea:
- (a) pentru păstrarea unui registru sau a unor registre cu toate certificatele și atestatele pentru comandanți și ofițeri și, dacă este cazul, pentru personalul nebrețat, care sunt emise, au expirat sau au fost revalidate, suspendate, anulate sau declarate pierdute sau distruse și cu dispensele emise;
 - (b) pentru ca informațiile referitoare la statutul unor astfel de certificate, atestate și dispense să fie puse la dispoziția altor state membre sau altor părți la Convenția STCW și companiilor care solicită verificarea autenticității și a valabilității certificatelor care le sunt prezentate de navigatorii care doresc recunoașterea acestora sau angajarea la bordul unei nave.

Articolul 12

Revalidarea certificatelor

(1) Fiecare comandant, ofițer sau radiooperator de bord care este titularul unui certificat eliberat sau recunoscut conform

oricăruia dintre capitolele anexei I, cu excepția capitolului VI, care este în serviciul maritim sau intenționează să se întoarcă pe mare după o perioadă petrecută pe uscat, este verificat, la intervale de cel mult cinci ani, dacă îndeplinește în continuare condițiile pentru stagiul de îmbarcare, astfel încât:

(a) să respecte standardele de sănătate medicală prevăzute de articolul 11;

(b) să dovedească competența sa profesională continuă în conformitate cu secțiunea A-I/11 din Codul STCW.

(2) Pentru continuarea stagiului de îmbarcare la bordul navelor pentru care au fost stabilite prin acord la nivel internațional cerințe de formare speciale, fiecare comandant, ofițer sau radiooperator de bord își finalizează cu succes formarea corespunzătoare aprobată.

(3) Fiecare stat membru compară standardele de competență impuse candidaților pentru certificatele eliberate înainte de 1 februarie 2002 cu cele prevăzute pentru certificatele corespunzătoare din partea A din Codul STCW și stabilește necesitatea de a solicita deținătorilor unor astfel de certificate să efectueze o perfecționare corespunzătoare și o formare sau evaluare actualizată.

Cursurile de perfecționare și actualizare sunt aprobate și includ schimbările din regulamentele relevante naționale și internaționale, care se referă la siguranța vieții pe mare și la protecția mediului marin și țin seama de orice actualizare a standardelor respective de competență.

(4) Fiecare stat membru, în colaborare cu cei implicați, elaborează sau susțin elaborarea structurii cursurilor de perfecționare și actualizare, așa cum prevede secțiunea A-I/11 din Codul STCW.

(5) În scopul actualizării cunoștințelor comandanților, ale ofițerilor și ale radiooperatorilor de bord, fiecare stat membru garantează că textele modificărilor recente aduse regulamentelor naționale și internaționale referitoare la siguranța vieții pe mare și la protecția mediului marin sunt disponibile pentru navele care au dreptul să arboreze pavilionul său.

Articolul 13

Utilizarea simulatoarelor

(1) Standardele de performanță și celelalte dispoziții prevăzute în secțiunea A-I/12 din Codul STCW și alte astfel de cerințe prevăzute în partea A din Codul STCW pentru certificatul respectiv sunt respectate cu privire la:

(a) toate formările obligatorii, pe bază de simulator;

(b) orice evaluare a competenței impusă de partea A din Codul STCW care este efectuată prin intermediul unui simulator;

(c) orice demonstrație, prin intermediul unui simulator, a competenței continue impuse de partea A din Codul STCW.

(2) Simulatoarele instalate sau puse în funcțiune înainte de 1 februarie 2002, la latitudinea fiecărui stat membru, pot fi scutite de conformitatea integrală cu standardele de performanță prevăzute la alineatul (1).

Articolul 14

Responsabilitățile companiilor

(1) În conformitate cu alineatele (2) și (3), statele membre consideră companiile responsabile pentru repartizarea navigatorilor pentru serviciul pe navele lor, în conformitate cu prezenta directivă, și impun fiecărei companii să garanteze că:

(a) fiecare navigator repartizat pe oricare dintre navele sale este titularul unui certificat corespunzător, în concordanță cu prevederile prezentei directive și așa cum a fost stabilit de statul membru;

(b) navele sale sunt echipate cu personal minim de siguranță în conformitate cu cerințele aplicabile ale statului membru;

(c) documentația și datele relevante pentru toți navigatorii angajați pe navele sale sunt actualizate și ușor accesibile și includ, fără să fie limitate la aceasta, documentația și datele referitoare la experiența, formarea, starea sănătății și competența lor în ceea ce privește responsabilitățile încredințate;

(d) la repartizarea lor pe oricare dintre navele sale, navigatorii sunt familiarizați cu sarcinile lor specifice și cu toate dispozitivele, instalațiile, echipamentul, procedurile și caracteristicile navei care sunt importante pentru responsabilitățile lor curente sau în caz de urgență;

(e) echipajul navei poate să-și coordoneze în mod eficient activitățile într-o situație de urgență și să îndeplinească funcțiile vitale pentru siguranță sau pentru prevenirea sau diminuarea poluării.

(2) Companiile, comandanții și membrii echipajului au, fiecare în parte, responsabilitatea de a se asigura că obligațiile prezentate în acest articol sunt duse la îndeplinire în întregime și că alte astfel de măsuri, dacă este necesar, sunt luate pentru a garanta că fiecare membru al echipajului poate, prin cunoștințele și informațiile sale, să-și aducă contribuția la operarea navei în deplină siguranță.

(3) Compania asigură instrucțiuni scrise pentru comandanții fiecărei nave la care se aplică prezenta directivă, care să prezinte politicile și procedurile ce trebuie urmate pentru ca tuturor

navigatorilor care sunt recent angajați la bordul navei să li se acorde posibilitatea de a se familiariza cu echipamentul de la bord, cu procedurile de lucru și cu alte aranjamente necesare pentru o îndeplinire corectă a îndatoririlor lor, înainte de a li se repartiza sarcinile. Astfel de politici și proceduri includ:

(a) alocarea unei perioade rezonabile de timp, în care fiecare navigator nou-angajat va avea posibilitatea de a se familiariza cu:

(i) echipamentul specific pe care navigatorul îl va utiliza sau cu care va lucra; și

(ii) procedurile și aranjamentele specifice navei cu privire la efectuarea cartului, siguranța, protecția mediului și situațiile de urgență, pe care un navigator trebuie să le cunoască pentru a-și îndeplini în mod corespunzător îndatoririle;

(b) desemnarea unui membru bine informat al echipajului, care va fi responsabil și va garanta că fiecărui navigator recent angajat i se acordă posibilitatea de a primi informațiile esențiale într-o limbă pe care navigatorul o înțelege.

Articolul 15

Capacitatea de a efectua serviciul la bord

(1) În scopul prevenirii oboselii, statele membre stabilesc și impun perioade de odihnă pentru personalul care efectuează cartul și solicită ca organizarea cartului să fie aranjată astfel încât eficiența personalului respectiv să nu fie afectată de oboseală și responsabilitățile să fie organizate astfel încât pentru prima echipă de cart de la începutul unui voiaj și pentru cele ulterioare de schimb persoanele să fie suficient de odihnite și apte din toate punctele de vedere să își îndeplinească datoria.

(2) Toate persoanele care sunt desemnate în schimburi ca ofițer responsabil al unui cart sau ca personal nebrețat în cadrul unui cart trebuie să poată avea cel puțin 10 ore de odihnă într-o perioadă de 24 de ore.

(3) Orele de odihnă pot fi împărțite în cel mult două perioade, una dintre ele fiind de cel puțin 6 ore.

(4) Cerințele pentru perioadele de odihnă, formulate la alineatele (1) și (2), nu trebuie aplicate în cazul unei urgențe sau al unui exercițiu sau în alte condiții operaționale excepționale.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), perioada minimă de 10 ore poate fi redusă la cel puțin șase ore consecutive, cu condiția ca o astfel de reducere să nu se extindă peste două zile și ca la fiecare perioadă de șapte zile să fie prevăzute cel puțin 70 de ore de odihnă.

(6) Statele membre impun ca orarele cartului să fie afișate într-un loc ușor accesibil.

Articolul 16

Acordarea dispenselor

(1) În condiții excepționale, autoritățile competente pot, dacă în opinia lor acest lucru nu pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul înconjurător, să emită o dispensă care să permită unui anumit navigator să lucreze pe o anumită navă pe durata unei perioade specificate de cel mult șase luni într-un post, altul decât cel de radiooperator de bord, cu excepția cazurilor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, post pentru care nu deține un certificat corespunzător, cu condiția ca acea persoană pentru care este emisă dispensa să fie calificată în mod adecvat pentru a putea să ocupe postul vacant în condiții de siguranță acceptabile pentru autoritățile competente. Cu toate acestea, dispensele nu se acordă pentru postul de comandant sau de șef mecanic, cu excepția cazurilor de forță majoră și atunci numai pe perioade cât mai scurte posibil.

(2) Orice dispensă acordată pentru un post se acordă numai unei persoane certificate corespunzător pentru ocuparea postului imediat inferior. Atunci când pentru postul inferior nu se cere certificarea, poate fi emisă o dispensă unei persoane ale cărei calificare și experiență sunt, în opinia autorităților competente, echivalente în mod clar cu cerințele pentru postul ce urmează a fi ocupat, cu condiția ca, dacă o astfel de persoană nu posedă un certificat corespunzător, să fie obligată să treacă un test acceptat de autoritățile competente și care să demonstreze că o astfel de dispensă poate fi emisă în condiții de siguranță. În plus, autoritățile competente se asigură că postul în discuție este ocupat cât mai curând posibil de titularul unui certificat corespunzător.

Articolul 17

Responsabilitățile statelor membre cu privire la formare și evaluare

(1) Statele membre desemnează autoritățile sau organismele care:

- (a) oferă formarea prevăzută la articolul 3;
- (b) organizează și/sau supraveghează examinările unde este necesar;
- (c) emit certificatele prevăzute la articolul 11;
- (d) acordă dispensele prevăzute la articolul 16.

(2) Statele membre se asigură că:

- (a) toate formările și evaluările navigatorilor sunt:
 - (i) structurate în conformitate cu programe scrise care includ metodele și mijloacele de executare, procedurile și materialele de curs care sunt necesare pentru a atinge standardele de competență prevăzute; și

(ii) efectuate, monitorizate, evaluate și susținute de persoane calificate în conformitate cu literele (d), (e) și (f);

(b) persoanele care conduc formarea sau evaluarea la bordul navei în funcțiune o efectuează numai când o astfel de formare sau evaluare nu afectează negativ operarea normală a navei și când aceste persoane își pot dedica timpul și atenția pentru formare sau evaluare;

(c) instructorii, supraveghetorii și evaluatorii sunt calificați corespunzător pentru tipurile și nivelurile specifice de formare sau evaluare a competenței navigatorilor la bord sau pe uscat;

(d) orice persoană care conduce o formare a unui navigator la locul de muncă, la bord sau pe uscat, care este destinată să îi permită navigatorului dobândirea cunoștințelor necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:

(i) cunoaște programul de formare și înțelege obiectivele specifice ale formării pentru un anumit tip de formare realizat;

(ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută formarea; și

(iii) dacă efectuează formarea folosind un simulator:

— a primit recomandările pedagogice adecvate în ceea ce privește tehnicile de formare pe care le implică utilizarea simulatoarelor; și

— a dobândit experiență operațională practică pe un anumit tip de simulator ce urmează să fie utilizat;

(e) orice persoană responsabilă cu supravegherea formării unui navigator la locul de muncă, formare destinată să îi permită navigatorului dobândirea calificărilor necesare pentru obținerea unui certificat, înțelege perfect programul de formare și obiectivele specifice pentru fiecare tip de formare care urmează să se desfășoare;

(f) orice persoană care conduce o evaluare a competenței unui navigator la locul de muncă, la bordul navei sau pe uscat, pentru a stabili dacă acesta dispune de calificările necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:

(i) are un nivel corespunzător de cunoștințe și înțelegere a competenței ce urmează să fie evaluată;

(ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută evaluarea;

(iii) a primit indicații corespunzătoare privind metodele și practica de evaluare;

(iv) a dobândit experiență practică în domeniul evaluării;

- (v) dacă evaluarea ce trebuie realizată implică utilizarea simulatoarelor, a dobândit experiență practică în evaluarea pe anumite tipuri de simulatoare utilizate sub supravegherea unui evaluator experimentat, care s-a declarat mulțumit;
- (g) în cazul în care un stat membru recunoaște un curs de formare, o instituție de formare sau o calificare acordată de o instituție de formare, ca făcând parte din cerințele sale pentru emiterea unui certificat, calificările și experiența instructorilor și evaluatorilor sunt respectate la aplicarea prevederilor cu privire la standardele de calitate din articolul 10. Astfel de calificări, experiențe și aplicări ale standardelor de calitate includ formarea corespunzătoare cu privire la tehnicile de predare, metodele și practicile de formare și evaluare și respectă toate cerințele aplicabile de la literele (d), (e) și (f).
- (ii) probabilitatea ca o capacitate de utilizare a vocabularului elementar al limbii engleze pentru instrucțiunile de bază să poată asigura un mijloc de comunicare cu un pasager care are nevoie de ajutor, chiar dacă pasagerul și membrul echipajului vorbesc sau nu o limbă comună;
- (iii) posibila nevoie de a comunica pe perioada unei urgențe prin alte mijloace (de exemplu, prin demonstrație, semne sau atragerea atenției asupra amplasării instrucțiunilor, a stațiilor de convocare, a dispozitivelor de salvare sau a căilor de evacuare), atunci când comunicarea verbală este imposibilă;
- (iv) măsura în care pasagerilor le-au fost furnizate instrucțiunile de siguranță complete în limba sau limbile materne;
- (v) limbile în care pot fi transmise anunțurile de urgență în timpul unei urgențe sau al unui exercițiu pentru a comunica pasagerilor instrucțiunile pentru situații critice și pentru a permite membrilor responsabili ai echipajului să ajute pasagerii;
- (d) la bordul tancurilor petroliere, al tancurilor chimice și al tancurilor cu gaze lichefiate, care arborează pavilionul unui stat membru, comandantul, ofițerii și personalul nebrătat sunt capabili să comunice unul cu celălalt în una sau mai multe limbi de lucru comune;
- (e) există mijloace adecvate de comunicare între navă și autoritățile de pe mal. Aceste comunicații se realizează în conformitate cu capitolul V regula 14 alineatul (4) din SOLAS 74;
- (f) atunci când se efectuează controlul statului portului, în conformitate cu Directiva 95/21/CE, statele membre verifică, de asemenea, dacă navele care arborează pavilionul unui stat terț se conformează prezentului articol.

Articolul 18

Comunicarea la bordul navei

Statele membre garantează că:

- (a) fără a aduce atingere literelor (b) și (d), la bordul tuturor navelor care arborează pavilionul unui stat membru există, în permanență, mijloace pentru comunicarea orală eficientă între toți membrii echipajului navei în legătură cu siguranța, în special cu privire la recepția corectă și la timp și înțelegerea mesajelor și a instrucțiunilor;
- (b) la bordul tuturor navelor de pasageri care arborează pavilionul unui stat membru și la bordul tuturor navelor de pasageri care încep sau termină o călătorie într-un port al unui stat membru, cu scopul de a asigura eficiența activității echipajului în probleme de siguranță, este stabilită o limbă comună de lucru care este înregistrată în jurnalul de bord;

compania sau comandantul, după caz, stabilește limba de lucru adecvată. Este obligatoriu ca fiecare navigator să o înțeleagă și, când este cazul, să dea ordine, instrucțiuni și să raporteze în acea limbă;

dacă limba de lucru nu este o limbă oficială a statului membru, toate planurile și listele care trebuie să fie afișate includ traduceri în limba de lucru;

- (c) la bordul navelor de pasageri, personalul desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență este ușor de identificat și are abilități de comunicare suficiente pentru scopul respectiv, luându-se în considerare combinația potrivită a următorilor factori:

- (i) limba sau limbile corespunzătoare principalelor cetățenii ale pasagerilor transportați pe o anumită rută;

Articolul 19

Recunoașterea certificatelor

- (1) Navigatorii care nu sunt posesori ai certificatelor prevăzute la articolul 4 pot fi autorizați să lucreze pe nave sub pavilionul unui stat membru, dacă s-a adoptat o decizie privind recunoașterea certificatelor respective ale acestora în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (2)-(6) ale prezentului articol.
- (2) Un stat membru care intenționează să recunoască, prin atestare, certificatele corespunzătoare eliberate de o țară terță unui comandant, ofițer sau operator radio, pentru a lucra pe o navă sub pavilionul respectivului stat membru, prezintă Comisiei o cerere motivată de recunoaștere a acelei țări terțe.

Comisia, sprijinită de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu posibila implicare a oricărui stat membru interesat, colectează informațiile prevăzute în anexa II și realizează o evaluare a sistemelor de formare și de certificare ale țării terțe pentru care a fost introdusă cererea de recunoaștere, pentru a verifica dacă țara în cauză respectă toate dispozițiile Convenției STCW și dacă s-au luat măsurile corespunzătoare pentru prevenirea fraudei în materie de certificate.

(3) Decizia de recunoaștere a unei țări terțe este luată de către Comisie în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 28 alineatul (2) în termen de trei luni de la data introducerii cererii de recunoaștere.

Dacă se acordă, recunoașterea este valabilă sub rezerva dispozițiilor articolului 20.

Dacă în termenul prevăzut la primul paragraf nu se ia nici o decizie privind recunoașterea țării terțe în cauză, statul membru care prezintă cererea poate decide să recunoască țara terță în mod unilateral până când se ia o decizie în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(4) Un stat membru poate decide, în ceea ce privește navele aflate sub pavilionul său, să ateste certificatele eliberate de țări terțe recunoscute de către Comisie, ținându-se cont de dispozițiile anexei II punctele 4 și 5.

(5) Recunoașterile certificatelor eliberate de țări terțe recunoscute și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, înainte de 14 iunie 2005 rămân valabile.

Aceste recunoașteri pot fi folosite de către toate statele membre, dacă nu au fost revocate ulterior de către Comisie în conformitate cu articolul 20.

(6) Comisia întocmește și actualizează o listă a țărilor terțe care au fost recunoscute. Lista se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.

(7) Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (6), un stat membru poate, dacă circumstanțele o cer, să permită unui navigator să servească într-un post, altul decât cel de ofițer radio sau de radiooperator de bord, cu excepția celor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, pe o perioadă care să nu depășească trei luni, la bordul unei nave care arborează pavilionul său, cât timp deține un certificat corespunzător valabil, eliberat și atestat după cum impune un stat terț, dar care nu este încă atestat pentru recunoaștere de către statul membru respectiv, astfel încât să-i confere calitatea corespunzătoare pentru serviciu la bordul unei nave care arborează pavilionul său.

Trebuie să poată fi puse la dispoziție cu promptitudine documente doveditoare, care să ateste că a fost înaintată autorităților competente o cerere pentru eliberarea unui atestat.

Articolul 20

Nerespectarea dispozițiilor Convenției STCW

(1) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care un stat membru consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, acesta informează imediat Comisia, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează de îndată comitetul menționat la articolul 28 alineatul (1).

(2) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care Comisia consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, aceasta informează de îndată statele membre, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează imediat comitetul menționat la articolul 28 alineatul (1).

(3) Dacă un stat membru intenționează să revoce atestările tuturor certificatelor eliberate de o țară terță, acesta informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la intenția sa, prezentând motive întemeiate.

(4) Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, reevaluează recunoașterea țării terțe în cauză pentru a verifica dacă respectiva țară a neglijat să se conformeze cerințelor Convenției STCW.

(5) Dacă există indicii că o instituție de formare maritimă nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, Comisia notifică țării în cauză că recunoașterea certificatelor acelei țări este revocată în termen de două luni, dacă nu se iau măsuri pentru a se asigura respectarea tuturor cerințelor Convenției STCW.

(6) Decizia de revocare a recunoașterii se ia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 28 alineatul (2), în termen de două luni de la data notificării transmise de statul membru.

Statele membre respective iau măsurile adecvate pentru punerea în aplicare a deciziei.

(7) Atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor eliberate în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) înainte de data la care se ia decizia de revocare a recunoașterii țării terțe rămân valabile. Cu toate acestea, navigatorii titulari ai unei astfel de atestat nu pot pretinde un atestat care să recunoască o calificare superioară, decât dacă aceasta se bazează numai pe experiența suplimentară acumulată în cadrul stagiului de îmbarcare.

Articolul 21**Reevaluarea**

(1) Țările terțe recunoscute în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (3) primul paragraf, inclusiv cele menționate la articolul 19 alineatul (6), fac obiectul unei reevaluări periodice, cel puțin la fiecare cinci ani, de către Comisie și cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, cu scopul de a verifica dacă acestea îndeplinesc criteriile adecvate prevăzute în anexa II și dacă s-au luat măsurile adecvate de prevenire a fraudelor în materie de certificate.

(2) Comisia definește criteriile de prioritate pentru evaluarea țărilor terțe pe baza datelor furnizate de controlul efectuat de statul portului în conformitate cu articolul 23, precum și pe baza informațiilor privind rapoartele aferente evaluărilor independente comunicate de țările terțe în conformitate cu secțiunea A-1/7 din Codul STCW.

(3) Comisia transmite statelor membre un raport privind rezultatele evaluării.

Articolul 22**Controlul statului portului**

(1) Fără a ține seama de pavilionul arborat, fiecare navă, cu excepția acelor tipuri de nave excluse în temeiul articolului 2, se supune controlului statului portului pe perioada în care se găsește în porturile unui stat membru, de către ofițerii autorizați în mod corespunzător de acel stat membru pentru a verifica dacă toți navigatorii care servesc la bord și care sunt obligați să fie titulari ai unor certificate în conformitate cu Convenția STCW dețin asemenea certificate sau dispense corespunzătoare.

(2) Atunci când efectuează controlul statului portului conform prezentei directive, statele membre se asigură că se aplică toate prevederile și procedurile relevante prevăzute în Directiva 95/21/CE.

Articolul 23**Procedurile privind controlul statului portului**

(1) Fără a aduce atingere Directivei 95/21/CE, controlul statului portului în temeiul articolului 22 se limitează la următoarele:

- (a) se verifică dacă fiecare navigator care servește la bord și care trebuie să fie certificat în conformitate cu Convenția STCW deține un certificat corespunzător sau o dispensă valabilă ori furnizează documente doveditoare că o cerere pentru eliberarea unui atestat care să confirme recunoașterea a fost înaintată autorităților statului sub al cărui pavilion navighează;
- (b) să verifice dacă numărul și certificatele navigatorilor care servesc la bord sunt în conformitate cu cerințele autorităților

statului sub al cărui pavilion navighează privind echiparea cu personal minim de siguranță.

(2) Capacitatea navigatorilor de pe navă de a respecta standardele de efectuare a cartului impuse de Convenția STCW este evaluată în conformitate cu partea A din Codul STCW, dacă există motive clare de a crede că aceste standarde nu sunt respectate, deoarece a survenit una dintre următoarele probleme:

- (a) nava a fost implicată într-o coliziune, punere pe uscat sau naufragiere;
- (b) a avut loc o scurgere de substanțe din navă, atunci când se afla în marș, la ancoră sau acostată, fapt ilegal conform unei convenții internaționale;
- (c) nava a fost manevrată într-un mod greșit sau periculos, atunci când măsurile pentru rutele OMI ori practicile și procedurile pentru siguranța navei nu au fost respectate;
- (d) nava este, în alte privințe, condusă într-un asemenea mod încât pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul înconjurător;
- (e) un certificat a fost obținut în mod fraudulos sau posesorul unui certificat nu este persoana pentru care a fost emis inițial acel certificat;
- (f) nava arborează pavilionul unei țări care nu a ratificat Convenția STCW sau are un comandant, ofițer sau personal nebrătat care deține un certificat emis de o țară terță care nu a ratificat Convenția STCW.

(3) Fără a aduce atingere verificării certificatului, evaluarea în conformitate cu alineatul (2) poate obliga navigatorul să-și demonstreze competența adecvată la locul de muncă. O astfel de demonstrație poate include în special verificarea dacă cerințele operaționale cu privire la standardele de efectuare a cartului au fost îndeplinite și dacă există o reacție promptă în situații de urgență la nivelul de competență al navigatorului.

Articolul 24**Reținerea**

Fără a aduce atingere Directivei 95/21/CE, următoarele deficiențe, în măsura în care ofițerul care efectuează controlul statului portului decide că acestea pun în pericol persoanele, bunurile sau mediul înconjurător, reprezintă singurele temeiuri, conform prezentei directive, pe baza cărora un stat membru poate să rețină o navă:

- (a) navigatorii nu dețin certificate, nu au certificate corespunzătoare, nu au dispense valabile sau nu oferă documente doveditoare în sensul că a fost înaintată autorităților statului sub al cărui pavilion navighează o cerere pentru eliberarea unui atestat de recunoaștere;

- (b) nerespectarea cerințelor impuse de statul sub al cărui pavilion navighează, privind echiparea cu personal minim de siguranță;
- (c) organizarea necorespunzătoare a serviciului de cart la punte sau la mașină în raport cu cerințele prevăzute pentru navă de statul sub al cărui pavilion navighează;
- (d) absența într-un cart a unei persoane calificate pentru a acționa echipamentul esențial pentru siguranța navigației, siguranța radiocomunicațiilor sau pentru prevenirea poluării marine;
- (e) competența profesională a navigatorilor pentru sarcinile desemnate, în ceea ce privește siguranța navei și prevenirea poluării, nu este dovedită;
- (f) incapacitatea de a asigura pentru primul cart de la începutul unei călătorii și pentru următoarele carturi de schimb persoane suficient de odihnute și apte din toate punctele de vedere pentru datorie.

Articolul 25

Controlul periodic al conformității

Fără a se aduce atingere competențelor care îi sunt conferite în temeiul articolului 226 din tratat, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, verifică, periodic și cel puțin la fiecare cinci ani, dacă statele membre respectă cerințele minime prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 26

Rapoarte

(1) Până la 14 decembrie 2008, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare bazat pe o analiză și o evaluare detaliată a dispozițiilor Convenției STCW, a punerii în aplicare a acestora și a cunoștințelor dobândite cu privire la corelarea între securitate și nivelul de formare a membrilor echipajului.

(2) Până la 20 octombrie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare întocmit pe baza informațiilor obținute în conformitate cu articolul 25.

În cadrul respectivului raport, Comisia verifică respectarea de către statele membre a dispozițiilor prezentei directive și propune, după caz, măsuri suplimentare.

Articolul 27

Modificarea

(1) Prezenta directivă poate fi modificată de către Comisie cu scopul de a aplica, în sensul prezentei directive, modificările ulterioare la codurile internaționale prevăzute la articolul 1 punctele 16, 17, 18, 23 și 24 care au intrat în vigoare.

Prezenta directivă poate fi, de asemenea, modificată de către Comisie în vederea aplicării, în sensul prezentei directive, a oricărei modificări relevante a legislației comunitare.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (3).

(2) După adoptarea noilor documente oficiale sau protocoale la Convenția STCW, Consiliul, hotărând pe baza unei propuneri a Comisiei, decide, ținând seama de procedurile parlamentare ale statelor membre, precum și de procedurile adecvate ale OMI, cu privire la măsurile detaliate pentru ratificarea acestor noi documente oficiale sau protocoale, în același timp asigurându-se că acestea se vor aplica uniform și simultan în statele membre.

(3) Modificările aduse instrumentelor internaționale menționate la articolul 1 punctele 16, 17, 18, 21, 22 și 24 pot fi excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) ⁽¹⁾.

Articolul 28

Procedura comitetului

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la opt săptămâni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

⁽¹⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1.

*Articolul 29***Dispoziții tranzitorii**

În cazul în care, în temeiul articolului 12, un stat membru emite din nou sau extinde valabilitatea certificatelor care au fost emise inițial conform prevederilor care se aplicau înainte de 1 februarie 1997, statul membru poate, la latitudinea sa, să înlocuiască limitele privind tonajul care apar în certificatul inițial, după cum urmează:

- (a) textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 200 tone” poate fi înlocuit cu textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 500 tone”;
- (b) textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 1 600 tone” poate fi înlocuit cu textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000 tone”.

*Articolul 30***Sancțiuni**

Statele membre stabilesc sistemul sancțiunilor pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul articolelor 1, 3, 5, 7, 9-15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 și 29 și al anexelor I și II și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

*Articolul 31***Comunicarea**

Comisiei îi sunt comunicate, de îndată, de statele membre, textele tuturor dispozițiilor pe care le-au adoptat în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

*Articolul 32***Abrogare**

Directiva 2001/25/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa III partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa III partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

*Articolul 33***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 34***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 19 noiembrie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J.-P. JOUYET

ANEXA I

CERINȚE DE FORMARE ALE CONVENȚIEI STCW, MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulile prevăzute în prezenta anexă sunt completate cu prevederile obligatorii care sunt cuprinse în partea A din Codul STCW, cu excepția capitolului VIII regula VIII/2.

Orice trimitere la o cerință dintr-o regulă constituie de asemenea o trimitere la secțiunea corespunzătoare din partea A din Codul STCW.

2. Statele membre se asigură că navigatorii posedă cunoștințe lingvistice adecvate, astfel cum sunt definite în secțiunile A-II/1, A-III/1, A-IV/2 și A-II/4 din Codul STCW, care le permit să exercite funcțiile specifice la bordul unei nave care arborează pavilionul unui stat membru gazdă.
3. Partea A din Codul STCW cuprinde standarde de competență pe care candidații trebuie să le îndeplinească pentru emiterea și revalidarea certificatelor de competență în conformitate cu prevederile Convenției STCW. Pentru a clarifica legătura dintre prevederile pentru eliberarea certificatelor alternative din capitolul VII și prevederile privind certificarea din capitolele II, III și IV, capacitățile specificate în standardele de competență sunt regrupate în mod adecvat în următoarele șapte funcții:

1. navigație;
2. manipularea și stivuirea mărfurilor;
3. controlarea operării navei și preocuparea pentru persoanele aflate la bord;
4. mecanică navală;
5. inginerie electrică, electronică și de control;
6. întreținere și reparații;
7. radiocomunicații,

la următoarele nivele de responsabilitate:

1. nivel managerial;
2. nivel operațional;
3. nivel de suport.

Atribuțiile și nivelele de responsabilitate sunt identificate prin subtitluri în tabelele cu standardele de competență prevăzute în capitolele II, III și IV din partea A din Codul STCW.

CAPITOLUL II

COMANDANTUL ȘI COMPARTIMENTUL PUNTE

Regula II/1

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;

- 2.2. să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat pentru cel puțin un an, ca parte a unui program de formare aprobat, care include formare la bordul navei, care respectă cerințele din secțiunea A-II/1 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică sau, în caz contrar, să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei ani;
- 2.3. să fi îndeplinit, în timpul stagiului de îmbarcare, sarcini de efectuare a cartului pe punte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, sub supravegherea comandantului sau a unui ofițer calificat;
- 2.4. să respecte cerințele aplicabile ale regulilor din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea de sarcini pentru serviciul radio, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
- 2.5. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/1 din Codul STCW.

Regula II/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea comandanților și a ofițerilor secunzi pe navele cu tonaj brut de 500 sau mai mult

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000

1. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000 trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să respecte cerințele pentru certificarea ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pentru navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat pentru această funcție:
 - 2.1.1. pentru certificarea ca ofițer secund, cel puțin 12 luni; și
 - 2.1.2. pentru certificarea în calitate de comandant, cel puțin 36 de luni; cu toate acestea, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când timp de cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare a servit ca ofițer secund;
 - 2.2. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea - A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000.

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000

3. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000 trebuie să dețină un certificat corespunzător.
4. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 4.1. pentru certificarea ca ofițer secund, să îndeplinească cerințele ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500;
 - 4.2. pentru certificarea în calitate de comandant, să îndeplinească cerințele ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni în acest post; cu toate acestea, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când timp de cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare a servit ca ofițer secund;
 - 4.3. să aibă încheiată formarea aprobată și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut între 500 și 3 000.

*Regula II/3***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație și a comandanților pe navele cu tonaj brut mai mic de 500***Nave care nu sunt angajate în voiaje costiere*

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație, care servește pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care nu este angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător pentru nave cu tonaj brut de 500 sau mai mult.
2. Fiecare comandant care servește pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care nu este angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător pentru funcția de comandant pe nave cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000.

*Nave care sunt angajate în voiaje costiere**Ofițerul responsabil cu cartul de navigație*

3. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător.
4. Fiecare candidat la certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie:
 - 4.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 4.2. să fi absolvit:
 - 4.2.1. o formare specială, inclusiv o perioadă adecvată de stagiul de îmbarcare corespunzător, așa cum impune administrația; sau
 - 4.2.2. un stagiul de îmbarcare aprobat în sectorul de punte de cel puțin trei ani;
 - 4.3. să respecte cerințele aplicabile din regulile din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea de sarcini pentru serviciul radio, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
 - 4.4. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru ofițeri responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere.

Comandantul

5. Fiecare comandant care servește pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător.
6. Fiecare candidat la certificare în funcția de comandant pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie:
 - 6.1. să aibă cel puțin 20 de ani;
 - 6.2. să aibă un stagiul de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni ca ofițer responsabil cu cartul de navigație;
 - 6.3. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru comandanți pe navele cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere.
7. Excepții

Dacă administrația consideră că dimensiunea unei nave și condițiile sale de călătorie sunt de așa natură încât să facă aplicarea în întregime a cerințelor acestei reguli și ale secțiunii A-II/3 din Codul STCW nerezonabilă sau impracticabilă, poate, în măsura necesară, să scutească pe comandant și pe ofițerul responsabil cu cartul de navigație pe o asemenea navă sau clasă de nave de unele cerințe, având în vedere siguranța tuturor navelor care pot naviga în aceleași ape.

*Regula II/4***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat care participă la cartul de navigație**

1. Fiecare membru al personalului nebrevetat care participă la cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut de 500 sau mai mult, în afara celor aflați în formare sau ale căror îndatoriri în timpul cartului nu necesită o calificare, trebuie să fie certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de îndatoriri.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 de ani;
 - 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de a pleca pe mare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat, care să nu fie mai mică de două luni;
 - 2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/4 din Codul STCW.
3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența cerute la punctul 2.2.1 și 2.2.2 se asociază cu funcții de efectuare a cartului de navigație și implică îndeplinirea sarcinilor efectuate sub directă supraveghere a comandantului, a ofițerului responsabil cu cartul de navigație sau a unui membru calificat al personalului nebrevetat.
4. Statul membru poate considera că navigatorii îndeplinesc cerințele din prezenta regulă dacă au servit într-o funcție adecvată din compartimentul punte, pe o perioadă de cel puțin un an, în perioada ultimilor cinci ani care preced intrarea în vigoare a Convenției STCW pentru acel stat membru.

CAPITOLUL III

COMPARTIMENTUL MAȘINI

*Regula III/1***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu serviciul de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau a ofițerilor mecanici desemnați să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă**

1. Fiecare ofițer responsabil cu serviciul de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau fiecare ofițer mecanic desemnat să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de cel puțin 750 KW trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 de ani;
 - 2.2. să aibă încheiate cel puțin șase luni de stagiu de îmbarcare în compartimentul mașini în conformitate cu secțiunea A-III/1 din Codul STCW;
 - 2.3. să aibă încheiate pregătirea aprobată și formarea aprobată de cel puțin 30 de luni, care include formarea la bord, înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/1 din Codul STCW.

*Regula III/2***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secundzi pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie de 3 000 KW sau mai mare**

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secund de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de 3 000 KW sau mai mare trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele de certificare ca ofițer responsabil cu cartul în compartimentul mașini și:
 - 2.1.1. pentru certificarea ca ofițer mecanic secund, să aibă cel puțin 12 luni de stagiu de îmbarcare aprobat ca ofițer mecanic aspirant sau ca ofițer mecanic; și
 - 2.1.2. pentru certificarea ca șef mecanic să aibă cel puțin 36 de luni de stagiu de îmbarcare aprobat, din care cel puțin 12 luni trebuie să fi servit ca ofițer mecanic într-un post cu responsabilitate, având calificare ca ofițer mecanic secund;
 - 2.2. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/2 din Codul STCW.

*Regula III/3***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secundzi pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie cuprinsă între 750 KW și 3 000 KW**

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secund de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie între 750 KW și 3 000 KW trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele de certificare ca ofițer responsabil cu cartul în compartimentul mașini și:
 - 2.1.1. pentru certificarea ca ofițer mecanic secund, să aibă cel puțin 12 luni de stagiu de îmbarcare aprobat ca ofițer mecanic aspirant sau ofițer mecanic; și
 - 2.1.2. pentru certificarea ca șef mecanic să aibă cel puțin 24 de luni de stagiu de îmbarcare aprobat, din care cel puțin 12 luni trebuie să fi servit având calificare ca ofițer mecanic secund;
 - 2.2. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/3 din Codul STCW.
3. Fiecare ofițer mecanic care este calificat pentru a servi ca ofițer mecanic secund pe navele cu un motor principal cu o putere de propulsie de minimum 3 000 KW poate servi ca ofițer mecanic șef pe navele cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mică de 3 000 KW, cu condiția ca timp de cel puțin 12 luni de stagiu de îmbarcare aprobat să fi servit ca ofițer mecanic într-un post cu responsabilitate și ca certificatul să fie aprobat astfel.

*Regula III/4***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat care participă la cartul într-un compartiment mașini supravegheat sau îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă**

1. Fiecare membru al personalului nebrevetat care participă la cartul într-un compartiment mașini supravegheat sau care îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de minimum 750 KW, cu excepția celor aflați în formare sau ale căror îndatoriri nu necesită o calificare, este certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de îndatoriri.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 ani;

- 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de îmbarcare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat, care să nu fie mai mică de două luni;
- 2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/4 din Codul STCW.
3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența cerute la punctele 2.2.1 și 2.2.2 sunt asociate cu funcții de supraveghere a compartimentului mașini și implică îndeplinirea sarcinilor efectuate sub directă supraveghere a unui ofițer mecanic calificat sau a unui membru calificat al personalului nebrețat.
4. Statul membru poate considera că navigatorii îndeplinesc cerințele din prezenta regulă dacă au servit într-un post adecvat în compartimentul mașini pe o perioadă de cel puțin un an, în perioada ultimilor cinci ani care au precedat intrarea în vigoare a Convenției STCW pentru acel stat membru.

CAPITOLUL IV

RADIOCOMUNICAȚIE ȘI PERSONAL DE RADIOCOMUNICAȚIE

Notă explicativă

Dispozițiile obligatorii referitoare la efectuarea cartului în ceea ce privește radiocomunicația sunt detaliate în regulamentele radiocomunicațiilor și în SOLAS 74, astfel cum a fost modificată. Dispozițiile pentru întreținerea echipamentului radio sunt detaliate în SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, și în directivele adoptate de Organizația Maritimă Internațională.

Regula IV/1

Aplicare

1. Sub rezerva dispozițiilor de la punctul 2, prevederile din prezentul capitol se aplică pentru personalul de radiocomunicație de pe navele care navighează în sistemul mondial pentru caz de sinistru și siguranța navigației pe mare (GMDSS), așa cum prevede SOLAS 74, astfel cum a fost modificată.
2. Personalului de radiocomunicație de pe navele care nu trebuie să respecte prevederile GMDSS din capitolul IV al SOLAS 74 nu i se cere să îndeplinească prevederile din acest capitol. Cu toate acestea, personalului de radiocomunicație de pe aceste nave i se cere să respecte prevederile regulamentelor radiocomunicațiilor. Administrația se asigură că, pentru acest personal de radiocomunicație, este eliberat sau recunoscut un certificat corespunzător, așa cum prevăd regulamentele radiocomunicațiilor.

Regula IV/2

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea certificatelor pentru personalul de radiocomunicație în cadrul GMDSS

1. Fiecare persoană responsabilă sau care îndeplinește sarcini radio pe o navă căreia i se impune să participe la GMDSS deține un certificat corespunzător raportat la GMDSS, eliberat sau recunoscut de administrație conform dispozițiilor regulamentelor radiocomunicațiilor.
2. În plus, fiecare candidat la certificare conform prezentei reguli, pentru serviciu pe o navă care, conform SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, trebuie să folosească o instalație radio:
 - 2.1. are cel puțin 18 de ani; și
 - 2.2. are încheiate pregătirea și formarea aprobate și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-IV/2 din Codul STCW.

CAPITOLUL V

CERINȚE SPECIALE DE FORMARE PENTRU PERSONALUL DE PE ANUMITE TIPURI DE NAVE

Regula V/1

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, a ofițerilor și a personalului nebrețat de pe navele-tanc

1. Ofițerii și membrii personalului nebrețat cărora le sunt repartizate sarcini și responsabilități specifice referitoare la încărcăturile sau echipamentele de încărcare de pe navele-tanc au încheiat pe uscat un curs aprobat de luptă contra incendiilor, în plus față de formarea impusă de regula VI/1, și au încheiat:

- 1.1. cel puțin trei luni de stagiul de îmbarcare aprobat pe navele-tanc, în scopul dobândirii de cunoștințe adecvate pentru practicile operaționale de siguranță; sau
- 1.2. un curs aprobat pentru familiarizare cu navele-tanc, care să cuprindă cel puțin programul prezentat pentru acel curs în secțiunea A-V/1 a Codului STCW.

Cu toate acestea, administrația poate accepta o perioadă de stagiul de îmbarcare supravegheat mai scurtă decât cea prevăzută la punctul 1.1, cu condiția ca:

- 1.3. perioada astfel acceptată să nu fie mai mică de o lună;
- 1.4. nava-tanc să aibă un tonaj brut mai mic de 3 000;
- 1.5. durata fiecărei călătorii pe care o efectuează nava-tanc, de la începutul până la sfârșitul perioadei, să nu depășească 72 de ore;
- 1.6. caracteristicile operaționale ale navei-tanc și numărul de călătorii și operațiile de încărcare și descărcare îndeplinite în timpul perioadei permit acumularea aceluiași nivel de cunoștințe și experiență.
2. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe pentru încărcare, descărcare și îngrijirea în tranzit sau manipularea încărcăturii trebuie, în plus față de respectarea cerințelor de la punctul 1.1 sau 1.2, să aibă:
 - 2.1. experiență adecvată pentru sarcinile lor de pe tipul de navă-tanc pe care servesc; și
 - 2.2. un program aprobat și încheiat de formare specializată, care trebuie să cuprindă cel puțin subiectele prevăzute în secțiunea A-V/1 din Codul STCW, care sunt adecvate sarcinilor ce le revin pe tancul petrolier, pe tancul chimic sau pe tancul cu gaze lichefiate pe care servesc.
3. În timpul celor doi ani de la intrarea în vigoare a Convenției STCW pentru un stat membru, se poate considera că navigatorii respectă cerințele din punctul 2.2 dacă au servit într-un post corespunzător la bord, pe tipul de navă-tanc respectiv, pe o perioadă de cel puțin un an, în timpul ultimilor cinci ani precedenți.
4. Administrațiile se asigură că a fost eliberat un certificat corespunzător pentru comandanții și ofițerii care sunt calificați în conformitate cu punctul 1 sau 2, după caz, sau că un certificat existent este atestat corespunzător. Fiecare membru al personalului nebrevetat care este calificat astfel este certificat în mod adecvat.

Regula V/2

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, a ofițerilor, a personalului nebrevetat și a altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri ro-ro

1. Prezenta regulă se aplică în cazul comandanților, al ofițerilor, al personalului nebrevetat și al restului echipajului de la bordul navelor de pasageri ro-ro angajate în călătorii internaționale. Administrațiile stabilesc aplicabilitatea acestor cerințe în cazul personalului de pe navele de pasageri ro-ro angajate în călătorii interne.
2. Înainte de a li se repartiza sarcinile la îmbarcarea pe navele de pasageri ro-ro, navigatorii trebuie să fi încheiat formarea cerută la punctele 4-8, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile lor.
3. Navigatorii cărora li se impune să fie instruiți în conformitate cu punctele 4, 7 și 8 urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, o formare corespunzătoare pentru actualizarea cunoștințelor sau au obligația să dovedească faptul că au atins standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.
4. Comandanții, ofițerii și restul personalului desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență la bordul navelor de pasageri ro-ro trebuie să fi urmat formarea în managementul mulțimilor, așa cum se specifică în secțiunea A-V/2 alineatul (1) din Codul STCW.

5. Comandanții, ofițerii și restul personalului căruia i se repartizează sarcini și responsabilități specifice la bordul navelor de pasageri ro-ro trebuie să fi urmat formarea de familiarizare prevăzută în secțiunea A-V/2 alineatul (2) din Codul STCW.
6. Personalul care asigură serviciul direct pentru pasageri, în spațiile destinate pasagerilor de la bordul navelor de pasageri ro-ro, trebuie să fi urmat formarea pentru siguranță prevăzută în secțiunea A-V/2 alineatul (3) din Codul STCW.
7. Comandanții, ofițerii secunzi, șefii mecanici, ofițerii mecanici secunzi și toate persoanele cărora li se repartizează responsabilități directe pentru îmbarcarea și debarcarea pasagerilor, încărcarea, descărcarea și securizarea încărcăturilor sau pentru închiderea cavităților din carenă, la bordul navelor de pasageri ro-ro, trebuie să fi urmat formarea pentru siguranța pasagerilor, securizarea încărcăturii și integritatea carenei, așa cum se specifică în secțiunea A-V/2 alineatul (4) din Codul STCW.
8. Comandanții, ofițerii secunzi, șefii mecanici, ofițerii mecanici secunzi și toate persoanele care au ca responsabilitate siguranța pasagerilor în situații de urgență, la bordul navelor de pasageri ro-ro, trebuie să fi urmat formarea pentru managementul în situații de criză și pentru comportamentul uman, așa cum se specifică în secțiunea A-V/2 alineatul (5) din Codul STCW.
9. Administrațiile se asigură că, pentru fiecare persoană calificată în conformitate cu prevederile prezentei reguli, există o dovadă documentară referitoare la formarea care a fost încheiată.

Regula V/3

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului ne brevetat și ale altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri, altele decât navele de pasageri de tip ro-ro

1. Prezenta regulă este aplicabilă comandanților, ofițerilor, personalului ne brevetat și altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri, altele decât navele de pasageri de tip ro-ro, care efectuează călătorii internaționale. Administrațiile decid dacă aceste cerințe trebuie să se aplice personalului în serviciu la bordul navelor de pasageri care efectuează călătorii naționale.
2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul unei nave de pasageri, navigatorii trebuie să fi primit formarea prevăzută la punctele 4-8, care corespunde capacității, sarcinilor și responsabilităților acestora.
3. Navigatorii care au obligația de a fi primit formarea prevăzută la punctele 4, 7 și 8 trebuie, la intervale care nu depășesc cinci ani, să urmeze o formare corespunzătoare pentru actualizarea cunoștințelor sau să dovedească faptul că au atins standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.
4. Personalul desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să fi urmat formarea în managementul mulțimilor prevăzută la secțiunea A-V/3 alineatul (1) din Codul STCW.
5. Comandanții, ofițerii și alți membri ai personalului cărora le sunt încredințate sarcini și responsabilități specifice la bordul navelor de pasageri trebuie să fi urmat o formare de familiarizare, prevăzută la secțiunea A-V/3 alineatul (2) din Codul STCW.
6. Personalul care asigură direct un serviciu pasagerilor, în spațiile rezervate pasagerilor, la bordul navelor de pasageri, trebuie să fi urmat o formare în domeniul siguranței, prevăzută la secțiunea A-V/3 alineatul (3) din Codul STCW.
7. Comandanții, secunzii și orice persoană desemnată ca fiind direct răspunzătoare de îmbarcarea și debarcarea pasagerilor trebuie să fi urmat o formare recunoscută în domeniul siguranței pasagerilor, astfel cum se prevede la secțiunea A-V/3 alineatul (4) din Codul STCW.
8. Comandanții, ofițerii secunzi, șefii mecanici, ofițerii mecanici secunzi și orice persoană răspunzătoare de siguranța pasagerilor în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să fi urmat o formare recunoscută în domeniul gestionării situațiilor de criză și a comportamentului uman, astfel cum se prevede la secțiunea A-V/3 alineatul (5) din Codul STCW.
9. Administrațiile se asigură că, pentru fiecare persoană calificată în conformitate cu prevederile prezentei reguli, există o dovadă documentară referitoare la formarea care a fost încheiată.

CAPITOLUL VI

FUNCTII PENTRU URGENȚĂ, SIGURANȚĂ PROFESIONALĂ, ÎNGRIJIRE MEDICALĂ ȘI SUPRAVIEȚUIRE

Regula VI/1

Cerințe minime obligatorii pentru familiarizarea, formarea pentru siguranță elementară și instrucțiuni pentru toți navigatorii

Navigatorii primesc formare de familiarizare și formare privind siguranța elementară, în conformitate cu secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și respectă standardele corespunzătoare de competență prevăzute în aceasta.

Regula VI/2

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea de certificate de competență pe navele de supraviețuire, bărcile de salvare și bărcile de salvare rapidă

1. Fiecare candidat pentru un certificat de competență pe navele de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapidă, trebuie:
 - 1.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 1.2. să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni sau să fi frecventat un curs de formare aprobat și să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin șase luni;
 - 1.3. să respecte standardele de competență pentru certificatele de competență pe navele de supraviețuire și bărcile de salvare, prezentate în secțiunea A-VI/2 alineatele (1)-(4) din Codul STCW.
2. Fiecare candidat pentru un certificat de competență pe bărcile de salvare rapidă trebuie:
 - 2.1. să dețină un certificat de competență pe navele de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapidă;
 - 2.2. să fi frecventat un curs de formare aprobat;
 - 2.3. să respecte standardele de competență pentru certificatele de competență pe bărcile de salvare rapidă, prevăzute în secțiunea A-VI/2 alineatele (5)-(8) din Codul STCW.

Regula VI/3

Cerințe minime obligatorii pentru formarea destinată stingerii incendiilor cu tehnici avansate

1. Navigatorii desemnați pentru controlul operațiilor de stingere a incendiilor trebuie să fi încheiat cu succes o formare avansată din domeniul tehnicilor de stingere a incendiilor cu accent în special pe organizare, tactici și comandă în conformitate cu prevederile din secțiunea A-VI/3 din Codul STCW și să respecte standardele de competență prevăzute în aceasta.
2. Atunci când formarea pentru stingerea incendiilor cu tehnici avansate nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie emis, se emite un certificat special sau o dovadă documentară, după caz, care să indice că posesorul acestuia a frecventat cursul de formare pentru stingerea incendiilor cu tehnici avansate.

Regula VI/4

Cerințe minime obligatorii referitoare la primul ajutor medical și îngrijirea medicală

1. Navigatorii desemnați să acorde primul ajutor medical la bordul navelor respectă standardele de competență din domeniul primului ajutor medical prevăzute în secțiunea A-VI/4 alineatele (1)-(3) din Codul STCW.
2. Navigatorii desemnați să acorde îngrijire medicală la bordul navei respectă standardele de competență din domeniul îngrijirii medicale la bordul navelor prevăzute în secțiunea A-VI/4 alineatele (4)-(6) din Codul STCW.
3. Atunci când formarea în domeniul primului ajutor medical sau al îngrijirii medicale nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie emis, se emite un certificat special sau o dovadă documentară, după caz, care să indice că posesorul acestuia a frecventat cursul de formare în domeniul primului ajutor sau al îngrijirii medicale.

CAPITOLUL VII

CERTIFICATE ALTERNATIVE

Regula VII/1

Emiterea certificatelor alternative

1. Fără a aduce atingere cerințelor pentru certificare prezentate în capitolele II și III din prezenta anexă, statele membre pot opta pentru emiterea sau autorizarea emiterii altor tipuri de certificate, diferite de cele menționate în regulile din capitolele respective, cu condiția ca:
 - 1.1. funcțiile și nivelele de responsabilitate corespunzătoare ce urmează să fie precizate în certificate și în atestări să fie selectate dintre și identice cu cele care apar în secțiunile A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 și A-IV/2 din Codul STCW;
 - 1.2. candidații să fi încheiat pregătirea și formarea aprobată și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunile corespunzătoare din Codul STCW și așa cum sunt prezentate în secțiunea A-VII/1 din acest cod, pentru funcțiile și nivelurile care urmează să fie precizate în certificate și atestări;
 - 1.3. candidații să fi încheiat serviciul maritim aprobat corespunzător îndeplinirii funcțiilor și nivelelor ce urmează să fie precizate în certificat. Durata minimă pentru serviciul maritim este echivalentă cu durata serviciului maritim prevăzut în capitolele II și III din prezenta anexă. Cu toate acestea, durata minimă a serviciului maritim nu este mai mică decât cea prevăzută în secțiunea A-VII/2 din Codul STCW;
 - 1.4. candidații pentru certificare care urmează să îndeplinească funcții de navigație la nivel operațional trebuie să îndeplinească cerințele aplicabile din regulile capitolului IV, după caz, pentru îndeplinirea de servicii radio în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
 - 1.5. certificatele să fie emise în conformitate cu cerințele articolului 11 și cu prevederile capitolului VII al Codului STCW.
2. Nici un certificat nu trebuie emis în conformitate cu prezentul capitol dacă statul membru nu a comunicat Comisiei informația cerută de Convenția STCW.

Regula VII/2

Certificarea navigatorilor

Fiecare navigator care îndeplinește o funcție sau un grup de funcții prevăzute în tabelele A-II/1, A-II/2, A-II/3 și A-II/4 din capitolul II sau în tabelele A-III/1, A-III/2 și A-III/4 din capitolul III sau A-IV/2 din capitolul IV din Codul STCW trebuie să fie titularul unui certificat corespunzător.

Regula VII/3

Principii care guvernează emiterea certificatelor alternative

1. Un stat membru care optează pentru emiterea sau autorizarea emiterii certificatelor alternative asigură respectarea următoarelor principii:
 - 1.1. poate fi pus în aplicare un sistem de emitere a certificatelor alternative numai dacă acesta asigură un grad de siguranță pe mare și are un efect preventiv cu privire la poluare cel puțin echivalente cu cele prevăzute în celelalte capitole;
 - 1.2. orice pregătire pentru emiterea certificatelor alternative conform prezentului capitol asigură posibilitatea de înlocuire reciprocă a certificatelor cu cele emise în conformitate cu celelalte capitole.
2. Principiul înlocuirii reciproce de la punctul 1 trebuie să garanteze că:
 - 2.1. navigatorii certificați în temeiul capitolului II și/sau III și cei certificați în temeiul capitolului VII pot să servească pe navele a căror organizare de bord este de tip clasic sau de un alt tip;
 - 2.2. navigatorii nu sunt instruiți pentru o organizare la bord specifică într-un asemenea mod încât să le afecteze capacitatea de a-și utiliza calificările în altă parte.

3. La emiterea unui certificat conform prevederilor din prezentul capitol se țin seama de următoarele principii:
 - 3.1. emiterea certificatelor alternative nu este utilizată în sine:
 - 3.1.1. pentru a reduce numărul membrilor echipajului la bord;
 - 3.1.2. pentru a reduce integritatea profesiei sau a „descalifica” profesional navigatorii; sau
 - 3.1.3. pentru a justifica repartizarea de sarcini combinate ale ofițerilor mecanici și ofițerilor de cart unui singur deținător de certificat, în timpul unui cart;
 - 3.2. persoana de la comandă este desemnată ca fiind comandantul, iar poziția legală și autoritatea comandantului și a celorlalți nu sunt afectate negativ de punerea în aplicare a unui sistem de emitere a certificatelor alternative.
 4. Principiile de la punctele 1 și 2 garantează că atât competența ofițerilor de bord, cât și cea a ofițerilor mecanici se menține.
-

ANEXA II

CRITERII PENTRU RECUNOAȘTEREA ȚĂRILOR TERȚE CARE AU ELIBERAT UN CERTIFICAT SAU SUB A CĂROR AUTORITATE A FOST ELIBERAT UN CERTIFICAT, PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 19 ALINEATUL (2)

1. Țara terță trebuie să fie parte la Convenția STCW.
 2. Țara terță trebuie să fie identificată de Comitetul pentru siguranță maritimă ca țară care a demonstrat că a pus pe deplin și integral în aplicare dispozițiile Convenției STCW.
 3. Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu posibila participare a oricărui stat membru interesat, trebuie să fi confirmat, prin toate mijloacele necesare, care pot include inspectarea instalațiilor și a procedurilor, că cerințele privind standardul de competență, eliberarea și recunoașterea certificatelor și ținerea evidențelor sunt respectate pe deplin și că s-a stabilit un sistem al standardelor de calitate în conformitate cu regula I/8 din Convenția STCW.
 4. Un acord se află în curs de încheiere între statul membru și țara terță în cauză, în conformitate cu care orice modificare semnificativă a regimului de formare și certificare, prevăzut în conformitate cu Convenția STCW, este rapid notificată.
 5. Statul membru trebuie să fi adoptat măsurile pentru a se asigura că navigatorii care prezintă, în vederea recunoașterii, certificate pentru funcții de conducere au cunoștințe adecvate privind legislația maritimă a statului membru, referitoare la funcțiile pe care sunt autorizați să le exercite.
 6. Dacă un stat membru dorește să completeze evaluarea conformității unei țări terțe prin evaluarea anumitor unități de formare maritimă, acesta trebuie să procedeze în conformitate cu dispozițiile secțiunii A-I/6 din Codul STCW.
-

ANEXA III

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 32)

Directiva 2001/25/CE a Parlamentului European și a
Consiliului

(JO L 136, 18.5.2001, p. 17)

Directiva 2002/84/CE a Parlamentului European și a numai articolul 11
Consiliului

(JO L 324, 29.11.2002, p. 53)

Directiva 2003/103/CE a Parlamentului European și a
Consiliului

(JO L 326, 13.12.2003, p. 28)

Directiva 2005/23/CE a Comisiei

(JO L 62, 9.3.2005, p. 14)

Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a numai articolul 4
Consiliului

(JO L 255, 30.9.2005, p. 160)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(prevăzute la articolul 32)

Directiva	Data limită de transpunere
2002/84/CE	23 noiembrie 2003
2003/103/CE	14 mai 2005
2005/23/CE	29 septembrie 2005
2005/45/CE	20 octombrie 2007

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2001/25/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 cuvinte introductive	Articolul 2 cuvinte introductive
Articolul 2 prima liniuță-a patra liniuță	Articolul 2 literele (a)-(d)
Articolele 3-7	Articolele 3-7
Articolul 7a	Articolul 8
Articolul 8	Articolul 9
Articolul 9 alineatul (1) cuvinte introductive	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf cuvinte introductive
Articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b)
Articolul 9 alineatul (1) litera (c) prima teză	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (c)
Articolul 9 alineatul (1) litera (c) a doua teză	Articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (1) litera (d)	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (d)
Articolul 9 alineatele (2) și (3)	Articolul 10 alineatele (2) și (3)
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 11	Articolul 12
Articolul 12	Articolul 13
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 14	Articolul 15
Articolul 15	Articolul 16
Articolul 16 alineatul (1) teza introductivă	Articolul 17 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 16 alineatul (1) prima liniuță-a patra liniuță	Articolul 17 alineatul (1) literele (a)-(d)
Articolul 16 alineatul (2) cuvinte introductive	Articolul 17 alineatul (2) cuvinte introductive
Articolul 16 alineatul (2) litera (a) punctele 1 și 2	Articolul 17 alineatul (2) litera (a) punctele (i) și (ii)
Articolul 16 alineatul (2) literele (b) și (c)	Articolul 17 alineatul (2) literele (b) și (c)
Articolul 16 alineatul (2) litera (d) punctele 1 și 2	Articolul 17 alineatul (2) litera (d) punctele (i) și (ii)
Articolul 16 alineatul (2) litera (d) punctul 3 subpunctele (i) și (ii)	Articolul 17 alineatul (2) litera (d) punctul (iii) prima și a doua liniuță
Articolul 16 alineatul (2) litera (e)	Articolul 17 alineatul (2) litera (e)
Articolul 16 alineatul (2) litera (f) punctele 1-5	Articolul 17 alineatul (2) litera (f) punctele (i)-(v)
Articolul 16 alineatul (2) litera (g)	Articolul 17 alineatul (2) litera (g)
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 18 alineatul (3) teză introductivă	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (3) litera (a)	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (3) litera (b)	Articolul 19 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 18 alineatul (3) litera (c)	Articolul 19 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 18 alineatul (3) litera (d)	Articolul 19 alineatul (4)
Articolul 18 alineatul (3) litera (e)	Articolul 19 alineatul (5)
Articolul 18 alineatul (3) litera (f)	Articolul 19 alineatul (6)
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (7)

Directiva 2001/25/CE	Prezenta directivă
Articolul 18a alineatul (1) prima și a doua teză	Articolul 20 alineatul (1) primul și al doilea paragraf
Articolul 18a alineatul (2) prima și a doua teză	Articolul 20 alineatul (2) primul și al doilea paragraf
Articolul 18a alineatele (3)-(5)	Articolul 20 alineatele (3)-(5)
Articolul 18a alineatul (6) prima și a doua teză	Articolul 20 alineatul (6) primul și al doilea paragraf
Articolul 18a alineatul (7)	Articolul 20 alineatul (7)
Articolul 18b	Articolul 21
Articolul 19	Articolul 22
Articolul 20 alineatul (1) cuvinte introductive	Articolul 23 alineatul (1) cuvinte introductive
Articolul 20 alineatul (1) prima și a doua liniuță	Articolul 23 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 20 alineatul (2) cuvinte introductive	Articolul 23 alineatul (2) cuvinte introductive
Articolul 20 alineatul (2) prima liniuță-a șasea liniuță	Articolul 23 alineatul (2) litera (a)-(f)
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 21	Articolul 24
Articolul 21a	Articolul 25
–	Articolul 26 alineatul (1)
Articolul 21b prima teză	Articolul 26 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 21b a doua teză	Articolul 26 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 22 alineatul (1) prima teză	Articolul 27 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 22 alineatul (1) a doua teză	Articolul 27 alineatul (1) al doilea paragraf
–	Articolul 27 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 22 alineatele (3) și (4)	Articolul 27 alineatele (2) și (3)
Articolul 23 alineatele (1) și (2)	Articolul 28 alineatele (1) și (2)
–	Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 23 alineatul (3)	–
Articolul 24 alineatele (1) și (2)	–
Articolul 24 alineatul (3) punctele 1 și 2	Articolul 29 literele (a) și (b)
Articolul 25	Articolul 30
Articolul 26 prima teză	Articolul 31 primul paragraf
Articolul 26 a doua teză	Articolul 31 al doilea paragraf
Articolul 27	Articolul 32
Articolul 28	Articolul 33
Articolul 29	Articolul 34
Anexele I și II	Anexele I și II
Anexa III	–
Anexa IV	–
–	Anexa III
–	Anexa IV

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 2 decembrie 2008

de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză

(2008/899/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

a taxei provizorii instituite la importurile de acid citric originar din RPC.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolele 8 și 9,

după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 488/2008 ⁽²⁾, Comisia a instituit taxe antidumping provizorii la importurile în Comunitate de acid citric originar din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”).

(2) După adoptarea măsurilor antidumping provizorii, Comisia a continuat ancheta privind dumpingul, prejudiciul și interesul Comunității. Constatările și concluziile definitive ale anchetei sunt prezentate în Regulamentul (CE) nr. 1193/2008 ⁽³⁾ al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă

(3) Ancheta a confirmat concluziile provizorii conform cărora importurile de acid citric originar din RPC fac obiectul unui dumping prejudiciabil.

B. ANGAJAMENTE

(4) Ca urmare a adoptării măsurilor antidumping provizorii, șase producători-exportatori din RPC, și anume, Anhui BBKA Biochemical, RZBC, TTCA, Yixing Union Biochemical, Laiwu Taihe Biochemistry și Weifang Ensign Industry care au cooperat au oferit angajamente în materie de preț în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază. În aceste angajamente, producătorii-exportatori s-au oferit să vândă produsul în cauză la prețuri egale sau superioare nivelurilor care permit eliminarea efectelor prejudiciabile ale dumpingului. Fiecare producător-exportator a oferit un preț minim de import pentru diferitele tipuri de produse în scopul de a limita riscul eludării.

(5) De asemenea, ofertele prezentate prevăd indexarea prețurilor minime, având în vedere că prețurile produsului în cauză variază în mod semnificativ, în special prețurile considerabil crescute după perioada de anchetă. Indexarea este efectuată în conformitate cu cotațiile publice internaționale ale porumbului, principala materie primă utilizată de producătorii-exportatori. Cu toate acestea, producătorii-exportatori s-au oferit să stabilească prețurile minime cel puțin la nivelul prețului neprejudiciabil, chiar dacă indexarea ar duce la un nivel mai mic al prețurilor.

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 143, 3.6.2008, p. 13.

⁽³⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

- (6) Laiwu Taihe Biochemistry, societate careia i s-a acordat statutului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, s-a oferit să calculeze prețul său minim pe baza valorii normale stabilite în cursul anchetei.
- (7) Pe lângă acestea, în scopul reducerii riscului de încălcare a prețului prin compensarea încrucișată a prețurilor, producătorii-exportatori s-au oferit în primul rând să raporteze toate vânzările în afara UE către acei clienți a căror organizare sau structură se extinde în afara UE, în cazul în care producătorul-exportator vinde acestui client din UE. În al doilea rând, producătorii-exportatori au convenit să respecte un regim specific de prețuri în raport cu respectivele vânzări în afara UE.
- (8) De asemenea, producătorii-exportatori vor furniza periodic Comisiei informații detaliate cu privire la exporturile lor către Comunitate, ceea ce înseamnă că angajamentele pot fi monitorizate în mod efectiv de către Comisie.
- (9) Trebuie reținut de asemenea faptul că Camera Chineză de Comerț a Importatorilor și Exportatorilor de Metale, Minerale și Produse Chimice (denumită în continuare „CCCMC”) reunește cele șase societăți menționate în considerentul (4) și că, prin urmare, CCCMC va juca, de asemenea, un rol activ în monitorizarea angajamentelor. Astfel, Comisia consideră că riscul de eludare a angajamentului este limitat.
- (10) Ulterior aducerii la cunoștință a ofertelor de angajament, industria comunitară a avut obiecții cu privire la acestea. Industria comunitară a susținut că indexarea pe baza porumbului nu este adecvată deoarece și alte materii prime principale constituie componente fluctuante esențiale ale costurilor și a sugerat în schimb o indexare atât pe baza materiilor prime, cât și a prețului energiei. În ceea ce privește comentariile industriei comunitare care sugerează o indexare bazată și pe energie, trebuie menționat faptul că energia nu reprezintă un indicator major al costurilor. În plus, nu ar exista o sursă clară a indexării, deoarece energia necesară poate fi produsă din surse diferite cum ar fi cărbunele, gazul natural sau electricitatea.
- (11) În plus, industria comunitară a susținut că, din cauza faptului că producătorii-exportatori vând produsul care face obiectul angajamentului către societăți multinaționale, există un risc ridicat de compensare încrucișată, de exemplu, produsele care fac obiectul angajamentului pot fi vândute în afara CE aceluiași client la prețuri scăzute în mod artificial pentru a compensa prețurile minime ale produselor din CE. În această privință, ar trebui remarcat faptul că majoritatea vânzărilor la export ale societăților către CE se efectuează către comercianți și nu către societăți multinaționale. Cu toate acestea și pentru reduce în continuare riscul rezidual de compensare încrucișată de către anumite societăți, ofertele conțin clauze specifice de compensare încrucișată cu privire la vânzările efectuate de societățile în cauză acelor clienți din CE a căror organizare sau structură se extinde în afara UE. Aceste clauze reduc în mod semnificativ riscul compensării încrucișate.
- (12) Ținând seama de acest lucru, angajamentele propuse de producătorii-exportatori sunt acceptabile.
- (13) Pentru a permite Comisiei să monitorizeze eficient respectarea angajamentelor de către societăți, atunci când cererea de punere în liberă circulație este prezentată autorităților vamale competente, scutirea de taxa antidumping va fi condiționată de: (i) prezentarea unei facturi privind angajamentul care trebuie să conțină cel puțin elementele prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1193/2008; (ii) faptul că mărfurile importate sunt fabricate, expediate și facturate direct de către societatea menționată primului client independent din Comunitate; și (iii) faptul că bunurile declarate și prezentate la vamă corespund exact descrierii de pe factura conformă cu angajamentul. În cazul în care o astfel de factură nu este prezentată sau în cazul în care aceasta nu corespunde produsului prezentat la vamă, trebuie plătit nivelul corespunzător de taxă antidumping.
- (14) Pentru a asigura în continuare respectarea angajamentelor, li s-a adus la cunoștință importatorilor prin intermediul regulamentului Consiliului menționat anterior că neîndeplinirea condițiilor prevăzute de regulamentul respectiv sau retragerea de către Comisie a acceptării angajamentelor poate duce la constituirea unei datorii vamale pentru tranzacțiile aferente.
- (15) În cazul unei încălcări sau al retragerii angajamentului sau în cazul retragerii acceptării angajamentului de către Comisie, taxa antidumping instituită în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază se aplică automat, conform articolului 8 alineatul (9) din regulamentul de bază,

DECIDE:

Articolul 1

Se acceptă angajamentele oferite de producătorii-exportatori menționați mai jos împreună cu Camera Chineză de Comerț a Importatorilor și Exportatorilor de Metale, Minerale și Produse Chimice în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric, originar din Republica Populară Chineză.

Țara	Societatea	Cod adițional Taric
Republica Populară Chineză	Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd – No 73 Daqing Road, Bengbu City 233010, provincia Anhui	A874
	Fabricat de RZBC Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, provincia Shandong și vândut de societatea sa de vânzări afiliată RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, provincia Shandong	A926
	Fabricat de RZBC (Juxian) Co., Ltd – West Wing, Chengyang North Road, districtul Ju, Rizhao, provincia Shandong și vândut de societatea sa de vânzări afiliată RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, provincia Shandong	A927
	TTCA Co., Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, provincia Shandong	A878
	Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, provincia Jiangsu	A879
	Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, provincia Shandong	A880
	Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, provincia Shandong	A882

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Catherine ASHTON
Membru al Comisiei

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

ACȚIUNEA COMUNĂ 2008/900/PESC A CONSILIULUI

din 2 decembrie 2008

de modificare a Acțiunii comune 2008/107/PESC de prelungire a mandatului reprezentantului special al Uniunii Europene pentru Asia Centrală

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 14, articolul 18 alineatul (5) și articolul 23 alineatul (2),

întrucât:

- (1) La 12 februarie 2008, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2008/107/PESC ⁽¹⁾.
- (2) Este oportun ca mandatul reprezentantului special al Uniunii Europene să fie modificat pentru a ține seama de rolul acestuia în monitorizarea punerii în aplicare a Strategiei Uniunii Europene pentru un nou parteneriat cu Asia Centrală, adoptată de Consiliul European din iunie 2007,

ADOPTĂ PREZENTA ACȚIUNE COMUNĂ:

Articolul 1

Articolul 3 alineatul (1) litera (i) din Acțiunea comună 2008/107/PESC se înlocuiește cu următorul text:

„(i) contribuția la definirea aspectelor PESC referitoare la securitatea energetică, la lupta împotriva drogurilor și la gestionarea resurselor de apă în ceea ce privește Asia Centrală.”

Articolul 2

Prezenta acțiune comună intră în vigoare la data adoptării.

Articolul 3

Prezenta acțiune comună se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

C. LAGARDE

⁽¹⁾ JO L 38, 13.2.2008, p. 19.

DECIZIA 2008/901/PESC A CONSILIULUI**din 2 decembrie 2008****privind o misiune de anchetă internațională independentă referitoare la conflictul din Georgia**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 13 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (1),

întrucât:

- (1) La 1 septembrie 2008, Consiliul European a declarat că Uniunea Europeană este pregătită să se angajeze în sprijinirea tuturor eforturilor în vederea identificării unei soluții pașnice și durabile pentru conflictele din Georgia și că este pregătită să sprijine măsuri de consolidare a încrederii.
- (2) La 15 septembrie 2008, Consiliul a susținut ideea unei anchete internaționale independente privind conflictul din Georgia.
- (3) Este oportună numirea doamnei Heidi TAGLIAVINI în calitate de șef al acestei misiuni de anchetă,

DECIDE:

*Articolul 1***Șeful misiunii de anchetă internaționale independente și termeni de referință**

- (1) Doamna Heidi TAGLIAVINI este numită șeful unei misiuni de anchetă internaționale independente referitoare la conflictul din Georgia, denumită în continuare „misiunea de anchetă”, pentru perioada începând cu 2 decembrie 2008, până la 31 iulie 2009.
- (2) Misiunea de anchetă are ca obiect desfășurarea unei anchete referitoare la originile și derularea conflictului din Georgia, inclusiv în raport cu dreptul internațional ⁽¹⁾, dreptul umanitar și drepturile omului, precum și la acuzațiile exprimate în acest context ⁽²⁾. Domeniul anchetei, atât geografic cât și temporal, va fi suficient de larg pentru a se putea stabili ansamblul de cauze posibile ale conflictului. Rezultatele anchetei vor fi prezentate părților implicate în conflict, precum și Consiliului, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Organizației Națiunilor Unite (ONU), sub formă de raport.
- (3) Șeful misiunii de anchetă este responsabil cu realizarea misiunii de anchetă. Șeful misiunii stabilește, cu deplină independență, procedurile și metodele de lucru ale misiunii de anchetă, precum și conținutul raportului prevăzut la alineatul (2).

*Articolul 2***Finanțare**

- (1) Valoarea de referință financiară pentru acoperirea cheltuielilor aferente îndeplinii misiunii de anchetă este de 1 600 000 EUR pentru perioada cuprinsă între 2 decembrie 2008 și 31 iulie 2009.
- (2) Cheltuielile finanțate din suma prevăzută la alineatul (1) sunt eligibile începând cu 2 decembrie 2008.
- (3) Gestionarea cheltuielilor se efectuează în conformitate cu normele și procedurile aplicabile bugetului general al Comunităților Europene. Aceasta face obiectul unui contract între șeful misiunii de anchetă și Comisie.
- (4) Șeful misiunii de anchetă răspunde în fața Comisiei pentru toate cheltuielile.

*Articolul 3***Componența misiunii de anchetă**

Componența misiunii de anchetă este decisă de către șeful misiunii. Aceasta este formată din experți recunoscuți, în special juriști, istorici, militari și experți în domeniul drepturilor omului.

*Articolul 4***Evaluare**

Punerea în aplicare a prezentei decizii este examinată de către Consiliu înainte de 31 iulie 2009.

*Articolul 5***Producerea de efecte și expirarea**

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării sale.

Aceasta expiră la 31 iulie 2009.

*Articolul 6***Publicare**

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 2 decembrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

C. LAGARDE

⁽¹⁾ Inclusiv Actul Final al Conferinței de la Helsinki.

⁽²⁾ Inclusiv afirmațiile privind crimele de război.

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.